

CENTRE SOCIAL AUTOGESTIONAT

LA BRUJXA

Clara Suriñach Danés

Tutora: Sílvia Madrid

Cotutora: Elisenda Tarrats

Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, maig del 2016

“....Doncs hi ha una esperança que res espera, que s'alimenta de la seva pròpia incertesa: l'esperança creadora; la que extreu del buit, de l'adversitat, de l'oposició, la seva pròpia força sense per això oposar-se a res, sense embalar-se en cap classe de guerra (...)

És l'esperança que creix al desert que es lliura d'esperar-nos per no esperar res a temps fix, l'esperança lliurada de la infinitud sense termini que abasta i travessa tota la longitud de les edats.....”.

Los bienaventurados

Maria Zambrano

INTRODUCCIÓ	5
MARC TEÒRIC	6
ORIGENS: ELS ATENEUS LLIBERTARIS	6
LA IMPORTÀNCIA DE LA COMUNITAT	7
EL TREBALL SOCIAL COMUNITARI.....	12
ANIMACIÓ SOCIOCULTURAL COM A INTERVENCIÓ.....	16
AUTOGESTIÓ COM A SISTEMA ORGANITZATIU	20
L'EMPRESA SOCIAL I D'INSERCIÓ.....	22
ELS CENTRES SOCIALS I LA SEVA FILOSOFIA	28
ALGUNES EXPERIÈNCIES.....	32
RESUM EXECUTIU	42
PROJECTE I OBJECTIUS	43
LA IDEA:	43
PER QUÈ?.....	43
ELS POMOTORS	43
LA MISSIÓ I LA VISIÓ	45
OBJECTIUS.....	46
PRODUCTE I MERCAT	46
PRODUCTES I SERVEIS: VISIÓ GENERAL	46
PUNTS FORTS	47
ELS CLIENTS	47
EL MERCAT POTENCIAL	48
CLAUS DE FUTUR	55
COMPETITIVITAT	56
LA COMPETÈNCIA.....	56
PRINCIPALS COMPETIDORS.....	56
ANÀLISI COMPARATIU.....	63
COMPETITIVITAT	66
PLA DE MARKETING	67
ANÀLISI DAFO	67
POLITICA DE PRODUCTE I PREUS	67
POLITICA DE SERVEIS I PREUS	70
COMUNICACIÓ I ATENCIÓ AL CLIENT	73
PLA D'ACCIONS DE MARKETING	74
ESTIMACIÓ DE VENTES	75
RECURSOS HUMANS	77
ORGANIGRAMA I DISTRIBUCIÓ DE TASQUES:	77
PLA I PREVISIÓ DE RECURSOS HUMANS	79
ASPECTES LEGALS I SOCIETARIS	83
LA SOCIETAT	83
LLICÈNCIES I PERMISOS	84

OBLIGACIONS LEGALS	87
PLA ECONÒMIC I FINANCER	90
QUADRES DE PREVISIONS	90
RENDIBILITAT DEL PROJECTE	94
REFLEXIONS FINALS	95
AGRAÏMENTS	96
BIBLIOGRAFIA	97

INTRODUCCIÓ

En aquest Treball Final de Grau presentem La Bruixa, un centre social autogestionat en forma d'empresa social d'inserció. És un espai innovador i obert a la comunitat, un espai de trobada i de transformació social.

El projecte se sustenta en dos grans pilars, per una banda la cafeteria-restaurant de la bruixa i per l'altre tota una oferta d'activitats culturals socials i lúdiques.

L'objectiu d'aquest document és treballar i aprofundir en aquest projecte per poder construir els seus fonaments per tal de que un dia La Bruixa esdevingui una realitat.

El treball consta principalment de dues parts, per una banda un marc teòric construït a partir de la recerca bibliogràfica sobre el tema i per altre banda el pla d'empresa en el qual es profunditza i s'especifica el projecte tot justificant la seva viabilitat.

MARC TEÒRIC

ORIGENS: ELS ATENEUS LLIBERTARIS

Podem centrar l'origen del que avui coneixem com a centres socials autogestionats en els ateneus llibertaris.

A nivell estatal podem dir que es comencen a gestar durant el S.XIX, època en la que ja neixen valors d'unió, cooperativisme i autogestió. (P. Millán, 2011).

A principis del S.XX es consoliden els primers ateneus populars, esdevenint punts de creació d'una opinió crítica i analítica. La classe obrera mostra entusiasme per cultivar-se i revelar-se contra una societat que els ha convertit en simples paons productius esclaus d'un sistema capitalista. El proletariat anhela un ideal de vida llibertaria i pretén construir un món més just i solidari.

Progressivament, els ateneus esdevenen punts comunitaris de trobada i centres on s'organitzen activitats de caràcter social, cultural, pedagògic i lúdic entre d'altres.

Durant la segona meitat dels anys setanta, els ateneus assumeixen també la funció de reivindicar els problemes quotidians de la comunitat, és a dir, les seves necessitats socials i d'evitar que la classe política prengui decisions alienes a la voluntat popular, promovent així la participació ciutadana.

És molt difícil fixar una data exacte de l'inici de l'ateneisme català, però tal i com apunten Arnabat i Ferré (2015 p.27), els seus antecedents es remunten a l'època dels gremis, els col·legis, i les confraries professionals i religioses que a més de complir funcions econòmiques ja en desenvolupaven d'altres de caràcter social, cultural i polític.

Les següents paraules de Arnabat i Ferré (2015 p.83) referint-se als antics ateneus populars:

“ El mèrit dels ateneus va raure a saber copsar les deficiències d'una part de la societat, assumir nous corrents de pensament i fer realitat els ideals dignificadors del nivell del nivell de vida dels treballadors. I en aquest sentit cal valorar els membres dels ateneus, els socis, però també llurs dirigents, els

quals han assumit la responsabilitat de tirar-los endavant. Han contribuït a una millora social rellevant d'una ciutadania que ha cobrat consciència de subjecte polític”.

En aquestes paraules podem copsar dos conceptes molt interessants, per un banda la diagnosi de les necessitats socials i per l'altre la participació ciutadana i l'empoderament.

Arnabat i Ferré citant a Josep Martí: *“ L'associacionisme va sorgir oficialment al nostre país a mitjan segle XIX i ho va fer amb una clara vocació de servei a la comunitat. D'aquesta manera, moltes de les mancances de la societat, que no eren cobertes per l' Administració pública, eren resoltes per l'acció col·lectiva i el treball voluntari. Des de la creació d'escoles per a fills de treballadors fins al foment de la cultura, passant per l'oci i el lleure, van constituir l'exercici de compromís de la societat organitzada amb el municipi. La gent i les situacions canvien, els mètodes es renoven, les demandes de la societat han variat, però la filosofia sobre la qual se sustenta l'associacionisme és la mateixa: posar en comú les potencialitats individuals per afavorir el conjunt.”* (pag. 84).

LA IMPORTÀNCIA DE LA COMUNITAT

Com podem veure, a l'època dels antics ateneus populars ja es va fer present la importància i la necessitat de l'acció col·lectiva i la comunitat.

L'acció comunitària aborda un tipus de treball social i educatiu que té per objectiu millorar la qualitat de vida de les persones i de les comunitats en totes les seves dimensions. Els seus àmbits d'actuació i les seves temàtiques són diverses, transversals, interdisciplinaris i interprofessionals. (Llena, Parcerisa i Úcar 2009 pag.9).

L'acció comunitària és una forma d'acció social que té lloc en el marc d'una comunitat. Es refereix a totes aquelles relacions i vincles que s'estableixen entre les persones i que d'una manera o altre estructuraven i regulen la vida en societat.

És molt interessant el concepte que introdueix Putnam de “capital social”: se refereix a las conexiones entre las personas, a las redes sociales y a las normas

de reciprocidad y de confianza que emergen de ellas. (Putnam, 2000, pag 19).
Les xarxes socials posseeixen i generen valor en si mateixes.

Altres definicions de capital social:

Bourdieu (sociòleg, 1985): Capital social es *“El agregado de los recursos reales o potenciales ligados a la posesión de una red durable de relaciones más o menos institucionalizadas de reconocimiento mutuo”*.

Coleman (sociòleg, 1990): Capital social es *“Los recursos socio–estructurales que constituyen un activo de capital para el individuo y facilitan ciertas acciones de individuos que están adentro de esa estructura”*.

L'any 2007 es publica l'anomenada Declaració de Hong-Kong, un document, elaborat en el marc d'una convenció internacional de treballadors socials, que definia el significat del desenvolupament comunitari en els nostres dies. És una caracterització que exemplifica, de manera clara, bona part dels principis que inspiren i guien l'acció comunitària:

- És un camí per promoure una societat civil activa; una pau sostenible basada en la justícia, i per crear una vida democràtica prioritzant les decisions i les accions de les persones, les comunitats i les seves perspectives en el desenvolupament de polítiques socials i ambientals.
- És alhora un objectiu i un procés.
- Cerca l'empoderament de les comunitats locals, enteses aquestes com a comunitats geogràfiques, comunitats d'interès o identitat, o comunitats que s'organitzen al voltant de temes o iniciatives polítiques.
- Reforça les capacitats de les persones com a ciutadans actius en els seus grups, organitzacions o xarxes comunitàries.
- Reforça, també, la capacitat de les institucions (públiques, privades i no governamentals) per treballar de manera dialogada amb la ciutadania amb l'objectiu de configurar i dirigir el canvi en la seva comunitat.
- Promou que les comunitats aïllades, en desavantatge i vulnerables tinguin una veu autònoma.

- Es construeix al voltant d'un nucli de principis i valors socials que engloben la justícia social, la igualtat, el respecte per la diferència i la diversitat. Es construeix, també, sobre una base d'habilitats i coneixement.
- No substitueix (en cap cas) la resposta a les necessitats bàsiques dels ciutadans pel que fa a salut, educació, habitatge o ingressos. (AA.VV., 2007^a)

L' acció comunitària sempre busca el canvi o transformació social per aconseguir una millora de la qualitat de vida de les persones que conformen la comunitat.

Podem entendre l'acció comunitària com : *un espacio de encuentro que se ha construido y se va construyendo y reconstruyendo a partir de las interacciones entre los distintos componentes que lo forman: personas (grupos, entidades, organizaciones) instituciones, valores, objetivos, normas... en este contexto la acción (comunitaria) socioeducativa se caracteriza por su flexibilidad, por la posibilidad de autodeterminarse y de autoconstruirse colectivamente, por la voluntariedad en la participación y en la capacidad de decisión del conjunto de personas que conviven y se relacionan en este medio. Se trata de un medio (socio) educativo donde se parte de que la responsabilidad debe ser compartida por las personas que interaccionan.* (Llena y Parcerisa, 2008, p 121).

Per tant hem d'entendre que més que l'oferiment d'un servei, el que s'ofereix és un espai no institucional, per les persones de la comunitat. Un espai dinàmic i flexible que és en si mateix un procés y un objectiu que pretén aconseguir empoderar a les persones i despertar i promoure la capacitat de decisió de les mateixes.

Tot i que parlem d'un espai o procés dinàmic i flexible, no volem dir que siguin accions improvisades; és molt important que tinguem en compte el procés de planificació.

La planificación permite identificar y analizar de forma sistemática cuáles son las oportunidades y las dificultades o los peligros existentes, y prever cuáles podrían aparecer en el futuro. Estas cuestiones, unidas a la identificación de recursos y de metodologías para la acción y a la determinación de roles y

responsabilidades, permitirán llevar a cabo una acción. Todas estas informaciones y datos proporcionan una base para mejorar la toma de decisiones en el presente, para aprovecharse de las oportunidades y evitar los peligros. Planificar significa diseñar un camino que lleve a alcanzar el futuro deseado para la comunidad en concordancia con los cambios que se van produciendo en el entorno. (Llena, Parcerisa i Úcar 2009 pag.49).

La acción comunitaria adquiere sentido cuando se desarrolla a partir de un colectivo humano que comparte un espacio y una conciencia de pertenencia, que genera procesos de vinculación y apoyo mutuo, y que activa voluntades de protagonismo en la mejora de su propia realidad... (Gomà, 2008).

És molt important el concepte de pertinença; podem parla de comunitat quan les persones que la conformen senten que en formen part i s'hi identifiquen.

Max Neef al 1993 va fer la següent classificació de les necessitats socials: subsistència, identitat, llibertat, oci, creació, participació, efecte i protecció. Les necessitats socials poden ser considerades carències o potencialitats ja que poden ser el motor de la mobilització de les persones per tal d'aconseguir la millora d'ela seva qualitat de vida.

Straehle en el seu article *Comunidad y contrademocracia 2013* afirma que la societat ha patit una despolitització i per tant capacitat de decisió. Citant a Eric Hobsbawn *"hoy nos enfrentamos a una secesión extremadamente obvia: la de los ciudadanos respecto a la esfera de la política"* (2007:132). Straehle explica molt clarament la situació actual i la pèrdua de poder de la comunitat:

"Esta escisión produjo de facto una suerte de monopolio de los asuntos de Estado por los profesionales de la política, una privatización de las preocupaciones de los ciudadanos y, en consecuencia, una falta de comunicación entre ambas esferas. La ausencia de control ciudadano facilitó muchos de los errores cometidos y alentó una impermeabilidad política que los gobiernos se esfuerzan en preservar. La política padeció una autonomización paralela a la de la economía, se limitó prácticamente al funcionamiento de los partidos y se creyó en una especie de clase política que, por extensión, despolitizaba a los que no formaban parte de ella. Sólo

circunstancial- mente había algún estallido esporádico de manifestaciones populares, tal como sucedió en relación a la guerra de Irak, la cuestión del aborto o la política antiterrorista, las cuales se consumieron poco después de sus momentos álgidos de efervescencia.”

Vivim en una societat individualitzada i competitiva en la qual l'èxit és el que compta, sigui en aconseguir amics, guanyar diners o també en el camp de la seducció. En molts d'aquests casos preval una concepció quantitativa, justificant l'egoisme i la crueltat de la societat contemporània com a inherent a la naturalesa humana.

Gilles Lipovetsky apunta, referint-se a l'actualitat, en *Los tiempos hipermodernos*:

«lo que hay en circulación es una segunda modernidad, desreglamentada y globalizada, sin oposición, totalmente moderna, que se basa en lo esencial en tres comportamientos axiomáticos de la misma modernidad: el mercado, la eficacia técnica y el individuo» (2006:56).

Per sort alguns autors, segons Straehle (2013) aporten una visió més humana i esperançadora de la nostre realitat com a societat. Afirmar que La major part dels neurocientífics actuals emfatitzen els aspectes prosocials de l'ésser humà i un autor com Marc Hauser (2008) ha arribat a referir-se al home, almenys de manera parcial, com un *homo reciprocans*. El més curiós és que també dins el camp de l'economia, tal com es va esforçar a demostrar Robert Axelrod (1996), concretament dins de la teoria de jocs, es va observar que l'estratègia amb més èxit no era l'egoista sinó la cooperativa.

Per construir de manera conjunta i des de la comunitat una nova realitat social em sembla molt interessant el concepte que planteja l'autor francès Pierre Rosanvallon; la contra democràcia:

«no es lo contrario de la democracia; es más bien una forma de democracia que se contrapone a la otra, es la democracia de los poderes indirectos diseminados en el cuerpo social, la democracia de la desconfianza organizada

frente a la democracia de la legitimidad electoral. Esta contrademocracia conforma de este modo un sistema con las Instituciones democráticas legales. Apunta a prolongar y extender sus efectos; constituye su contrafuerte» (2007:27).

La política no pot ésser elitista. La política la podem trobar arreu i és quelcom que té lloc en moltes de les accions que realitzem i de la forma en la qual ens relacionem amb els altres. La política l'han de fer les persones i no pot ser monopolitzada.

EL TREBALL SOCIAL COMUNITARI

Crec que és molt important que primerament definim què és el treball social i ens centrem a una de les seves últimes i consensuades definicions.

El Comitè Executiu de la Federació internacional de Treballadors Socials i la Junta de l'Associació Internacional d'Escoles de Treball Social, després d'un període llarg de revisió, van presentar als membres d'ambdues organitzacions en les seves respectives Assemblea / Junta la definició global de la Treball Social consensuada a Melbourne al juliol de 2014. en la seva revisió han participat nombroses organitzacions membres i treballadors socials de tot el món, que han format part d'aquest extens procés, entre els quals han participat el Consell General i dels Col·legis Oficials de Treball Social d'Espanya .

Aquesta nova definició posa fi a l'adoptada en l'any 2000 i que ha estat la utilitzada fins al moment. Aquesta definició ha estat molt influent, citada amb freqüència en la literatura i aprovada per moltes autoritats governamentals. Va posar en relleu el compromís de la professió amb la justícia social i els drets humans, i ha actuat com un impuls per a molts treballadors socials. Des de la seva adopció, però, també ha estat objecte de nombroses crítiques. Per això, amb aquesta nova definició s'ha intentat posar fi a aquestes crítiques i adaptar-la a la situació actual del Treball Social en el món, així com ampliar-la a nivell nacional i / o regional.

“Social work is a practice-based profession and an academic discipline that promotes social change and development, social cohesion, and the

empowerment and liberation of people. Principles of social justice, human rights, collective responsibility and respect for diversities are central to social work. Underpinned by theories of social work, social sciences, humanities and indigenous knowledge, social work engages people and structures to address life challenges and enhance wellbeing”.

“El treball social és una professió basada en la pràctica i una disciplina acadèmica que promou el canvi i el desenvolupament social, la cohesió social, i l'enfortiment i l'alliberament de les persones. Els principis de la justícia social, els drets humans, la responsabilitat col·lectiva i el respecte a la diversitat són fonamentals per al treball social. Recolzada per les teories del treball social, les ciències socials, les humanitats i els coneixements indígenes, el treball social involucra les persones i les estructures per fer front a desafiaments de la vida i augmentar el benestar.”

Seguidament ens centrarem en la vesant més comunitària d'aquesta disciplina. Fernández y López (2008, p. 17) ens presenten la següent definició del Treball Social Comunitari:

“Es una disciplina del Trabajo Social que parte de los valores de la ciudadanía democrática, se basa en la metodología científica, aborda problemas que demandan una respuesta col·lectiva, se aplica a través de un proceso de diagnóstico, planificación, organización, desarrollo y evaluación y conlleva un proceso de enriquecimiento (empowerment) personal i comunitario.”

No podem analitzar les relacions comunitàries si no les emmarquem en un context capitalista i democràtic. (Malagón 1999). En l'actualitat aquest context és el que delimita el desenvolupament de les persones i la zona d'inclusió socioeconòmica; aquesta zona evidentment deixa a moltes persones fora d'ella. Les persones som éssers relacionals que vivim en un context temporal i espacial concret amb unes possibilitats i limitacions que afectaran les nostres vides i el nostre desenvolupament. És evident que, degut a la nostra condició com a éssers relacionals, molts objectius de la nostra vida només els podem dur a terme d'una manera col·lectiva i conjunta.

Fernández y López (2008, pag 49) destaquen tres característiques principals a tenir en compte des del Treball Social Comunitari en el model de societat actual i que fan evident el potencial integrador i la necessitat de l'acció social comunitària:

- El capitalisme informacional augmenta la polarització i la desigualtat social (Castells, 1996).
- Aquesta polarització afecta a les condicions socials del treball, més o menys favorables per a les diferents persones.
- En la nostra societat el fet de tenir feina segueix sent el principal mecanisme d'inserció social. Actualment s'ha introduït la inestabilitat coma principal característica de la situació laboral de les persones.

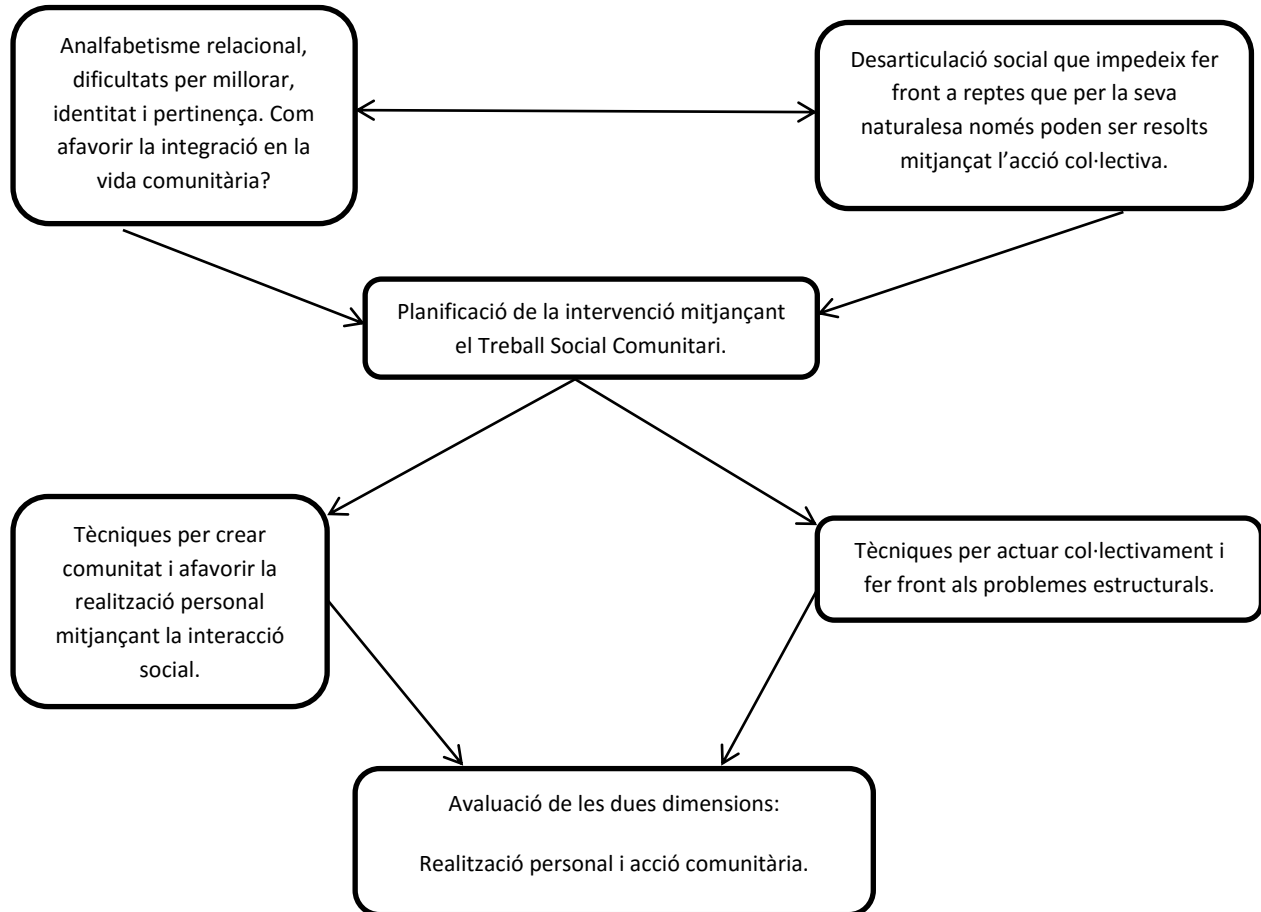
Podem parlar de tres principals característiques d'aquesta inestabilitat:

1. Afecta fonamentalment a quatre categories de treballadors: immigrants, joves, majors de 45 o 50 anys i dones.
2. La inestabilitat s'interioritza com un fenomen inevitable, veient la estabilitat laboral com un privilegi.
3. La inestabilitat te quatre dimensions: de contracte, salarial, de les condicions i en les garanties socials. (Fernández i López 2008, pag 50)

Per tant, no podem analitzar la desigualtat social d'una manera individual, sino que em de comprendre que és una problemàtica estructural i col·lectiva. Vivim en una societat on la inclusió social és principalment econòmica, però alguns autors com per exemple Kronaeur (1998) afirma que no podem parlar d'exclusió social si no hi ha simultàniament una situació econòmica desfavorable i un aïllament social. El treballador social comunitari tindrà un paper fonamental en processos d'inclusió ja que serà l'encarregat de reforçar el vincles i d'establir objectius comunitaris en l'àmbit econòmic, institucional, relacional, cultural i espacial. El fet d'actuar de manera col·lectiva i organitzada facilita l'acció i l'obtenció de respostes de les institucions públiques i privades.

Fernández i López (2008, pag.76) esquematitzen molt bé algunes de les dificultats actuals i la seva resposta des del treball social comunitari:

Els valors del s. XXI són per excel·lència el de la llibertat individual, el de competència i el de la responsabilitat única de cada subjecte sobre el seu destí. Això ha fet que les persones no sàpiguin actuar de manera comunitària i que no tinguin cap tipus de consciència col·lectiva, desperdiciant el potencial de la comunitat.

Des de diverses disciplines ja s'ha demostrat que les persones no es troben en el mateix punt de partida; no existeixen com a individus al marge de les seves relacions socials, del seu entorn, i per tan podem afirmar que la desigualtat és estructural. Les persones ja podem perdre les seves capacitats per les seves relacions familiars, per un entorn degradant o per falta de formació entre d'altres.

Per tant és molt important el concepte d' *empowerment*. És interessant el que aporten Fernández i López sobre aquest concepte quan diuen que és l'autorealització personal, la potenciació del seu benestar i de la seva capacitat de canviar-se a si mateixa, a la seva família i al seu entorn i al fet de que per aconseguir això , és necessari establir relacions amb els altres dins d'un model adequat que ens permeti reconèixer als altres i reconeixen's a nosaltres mateixos en ells.

El model individualista neoliberal en el qual estem immersos ens fa creure que cada individu és responsable o "culpable" de la seva situació però tal i com he apuntat en paràgrafs anteriors, les situacions d'exclusió no poden ser explicades únicament en funció de les persones que la pateixen degut al seu caràcter estructural. El sistema econòmic capitalista, que és el que impera en els nostres dies genera unes certes dinàmiques excloents en si mateix a nivell mundial. Aquest panorama deshumanitzat fa que hi hagi una ruptura entre les persones i les qüestions polítiques que regulen les seves vides. Per tant part de la tasca del TS comunitari és canviar l'escala de valors de les persones individuals i les seves actituds respecte la vida política i comunitària; aconseguint que treballin conjuntament amb els altres per aconseguir millorar les seves vides.

ANIMACIÓ SOCIOCULTURAL COM A INTERVENCIÓ

He escollit l'animació sociocultural com a metodologia de treball o model d'intervenció per la filosofia de la pròpia disciplina i per les seves fonts teòriques i pràctiques.

Podem distingir dues dimensions ben diferenciades del concepte animació sociocultural.

La dimensió social fa referència a que l'animació va dirigida a un col·lectiu, grup o comunitat de persones.

Quan parlem de l'animació sociocultural com a intervenció, fem referència a un procés que afecta a grups determinats en el context d'una comunitat específica

en el marc d'un territori; són accions que no afecten a la societat en general. (A. Calvo, 2002, pag 21).

“ (...) ésta especificación espacial de la animación sociocultural quizá sea uno de los elementos que mayor caractericen diferencialment a esta práctica de otras formas que pueden adoptar las políticas culturales. Siempre se ha contemplado la animación como un tipo de acción muy contextualizada y enraizada en ámbitos territoriales concretos.” (Trilla, 1997, 22)

Pel que fa a la dimensió cultural, l'animació sociocultural s'ha anat desenvolupant en el marc de la cultura popular. La cultura elitista i dominant ha esdevingit la cultura a superar a partir d'una cultura més plural i a l'abast de tothom, evitant així l'alienació, la manipulació i el conformisme de la cultura de masses (A. Calvo, 2002, pag.35)

Segons Úcar (2002) les fonts teòriques-pràctiques fonamentades de l'animació sociocultural provenen principalment de sis corrents:

- *El corrent culturalista* provinent dels països francòfons. Del nostre país veí ens va arribar la idea que la cultura podia ser un motor de desenvolupament i que l'acció sociocultural era un instrument apropiat per a possibilitar i generar processos d'autoorganització i dinamització de territoris i comunitats. Noms ja clàssics en el nostre context són Malraux, Moulinier, Besnard, Simonot, Pujol, Peuple et Culture, etc. A través de les seves paraules vam poder tenir accés a les pràctiques d'intervenció que desenvolupaven; a les experiències de dinamització de grups i comunitats; a l'organització i als currículums de formació d'animadors; i, finalment, a les reflexions teòriques elaborades sobre tots i cadascun dels aspectes anteriors. Sovint es van constituir com a model i referent obligat per les experiències i iniciatives que s'estaven posant en marxa al nostre país.
- *El corrent del treball social* -d'origen llatinoamericà- que apostava clarament per la animació sociocultural com a metodologia de treball comunitari. Des d'aquesta perspectiva aquella era entesa i interpretada com una tecnologia social. L'ajust del projecte d'animació a les característiques específiques del territori i la comunitat objecte de la

intervenció; la disposició d'uns objectius concrets i clars prèviament definits; i el domini per part dels animadors d'un arsenal tècnic prou ampli i divers per emprendre els imprevistos de l'acció interventora, entre altres factors, caracteritzen les pràctiques d'animació sociocultural en el marc d'aquest corrent. El representant principal, dinamitzador i inspirador de bona part dels treballs d'animació sociocultural desenvolupats a Espanya ha estat Ezequiel Ander-Egg.

- *El corrent de l'educació popular i d'adults*, també d'origen llatinoamericà, va estar liderada per les idees de Paulo Freire que va venir a representar, a defensar i a mostrar tota una nova forma de fer en educació. Aquest autor va proporcionar tant un marc filosòfic-antropològic per a la intervenció sociocultural i educativa com els instruments metodològics apropiats per actualitzar-la. Les seves idees i les seves accions pedagògic-polítiques es van gestar en un ambient de manca de llibertats molt similar al que en aquells temps estava vivint la societat espanyola; cosa que va facilitar tant la seva acceptació com la seva ràpida i generalitzada difusió. Les pràctiques socioculturals pròpies d'aquest corrent són crítiques, polítiques i busquen generar processos consensuats d'emancipació i autodeterminació a les grups, comunitats i territoris en els quals es produeixen.
- *El corrent de l'educació popular a Espanya* que, des de finals del segle XIX pretenia la democratització de la cultura i la participació de joves i adults en la vida social; tot això a partir de la comprensió dels fenòmens socials i culturals en què aquells es trobaven immersos. Els ateneus obrers, les cases del poble i les universitats populars seran, al llarg del segle XIX, un brou de cultiu molt apropiat per a l'aparició de l'animació sociocultural a mitjans del XX. Les universitats populars, com centres que desenvolupaven específicament activitats d'educació popular, seran de les primeres a assumir i abanderar experiències d'animació sociocultural.
- *El corrent del desenvolupament comunitari* que, procedent de l'àmbit anglosaxó, fa la seva aparició a Espanya a principis de la dècada dels 60. Més lligada des del principi al treball social i sociològic que l'pròpiament socioeducatiu s'interpreta al nostre país com l'equivalent

anglosaxó de les experiències i pràctiques d'animació sociocultural que ens arribaven de contextos francòfons. L'autor més representatiu a Espanya d'aquest corrent ha estat al llarg de tots aquests anys Marco Marchioni.

- *El corrent de l'educació en el temps lliure i de la pedagogia de l'oci.* Difícilment es pot parlar en el conjunt de l'Estat espanyol d'un desenvolupament homogeni d'experiències d'aquest tipus. A Catalunya, però, l'anomenada educació en el lleure es va constituir com un moviment educatiu molt important en l'àmbit de la infància i la joventut. Encara que poden rastrejar des dels primers anys del segle XX experiències diverses en relació a l'educació del temps lliure a Catalunya, serà en els 60 i, sobretot, en la dècada següent -amb l'arribada de la democràcia al nostre país- quan experimenti un veritable creixement .

A continuació presento tres definicions d'animació sociocultural que són molt interessants per tots els conceptes que reflecteixen:

- *“ Entiendo la animación sociocultural como un proceso susceptible de intervención tecnológico-educativa en una comunidad delimitada territorialmente, que tiene por objetivo convertir a sus miembros, individual y socialmente considerados, en sujetos activos de su propia transformación y la de su entorno, de cara a la consecución de una mejora de su calidad de vida” (Úcar, 1992, 37).*
- *“(…) es una actuación intencional para transformar las actitudes individuales y colectivas mediante la práctica de actividades sociales, culturales y lúdicas, hechas de un modo participativo” (Quintana, 1993, 30).*
- *“ Considero la Animación Sociocultural como un modo de actuar, provocando estímulos mediante un conjunto de técnicas avaladas por una tecnología social cuyo objetivo consiste en incitar a la gente a que actúe y participe en los procesos de constitución y desarrollo sociocultural en el seno de la comunidad, como medio de expansión y expresión de su personalidad y potenciación del sentimiento de*

pertenencia a la misma, ya que todos estos elementos inciden en el aumento de la calidad de vida” (Vega, 1997, 35).

AUTOGESTIÓ COM A SISTEMA ORGANITZATIU

Com hem vist fins ara, el que busquem és l'empoderament, l'alliberament, i l'autonomia de les persones i de les comunitats; per això és molt important abordar el concepte d'autogestió tant a nivell de la comunitat en si com referent al projecte que ens incumbeix.

Miguel martinez López en *Okupaciones de viviendas y centros sociales* diu sobre la autogestió:

“Autoorganización mediante la democracia directa de todo lo económico, lo político y lo cultural. La autogestión se manifiesta tanto en las acciones externas de los movimientos como en sus formas de organización interna. Pero esa dimensión autogestionaria es sustantiva, y no solo instrumental o un simple medio para conseguir un cambio de política determinado. En este sentido no se trata, pues, de pensar solo en los fines (las oposiciones concretas y las utopías superadoras) se corresponden con los medios (la autoorganización colectiva), sino que esos medios son una parte fundamental de la utopía de la mayoría de los movimientos. La autogestión sería como el corazón a cuerpo abierto, que se manipula y reforma con cierta frecuencia , haciendo creíbles los proyectos, las palabras y visiones que comunica el movimiento.” (pag.32)

En trefmes d'autogestió empresarial Mendizábal (2011), afirma que l'essència de les relacions laborals a l'empresa autogestionària es modifica, adequant-se a una nova relació, la categoria: soci-treballador. És a dir, els treballadors de l'empresa autogestionària són treballadors i empresaris alhora.

En la mesura que el soci-treballador és també empresari té tendència a anteposar els interessos de la seva empresa en particular sobre qualsevol altra consideració. En la mesura en que el soci-treballador és també treballador i té consciència de classe, té tendència a anteposar el projecte de transformació social i política de la societat.

En efecte, la empresa autogestionada és autogestionària però ha de ser empresa i això últim és la condició material de la seva existència.

L'autogestió comunitària és una gestió de la comunitat que transforma l'espiral descendent de la pobresa en espirals ascendents de desenvolupament. La font de l'autogestió comunitària és la superació d'una visió fatalista de la pobresa, la dependència i la marginació, prenent en les seves pròpies mans la tasca de resoldre les seves necessitats, i transformant l'actitud dels membres de la comunitat cap si mateixos i cap als altres. Es genera així un espai propi de representació, defensa i coordinació que es manifesta gradualment en els nivells econòmics, socials i polítics. En coordinació amb els interessos i accions d'altres grups, aquest concepte d'autogestió comunitària porta implícit el de planificació, democràcia participativa i desenvolupament sostenible. (Mendizábal, 2011).

Cal apuntar tal i com ens recorda Mendizábal que les iniciatives cooperatives o autogestionàries moltes vegades presenten dificultats per el seu finançament derivat de la limitada capacitat de finançament dels socis-treballadors / es d'aquestes empreses. Així, les condicions de l'acumulació capitalista plantegen un problema de finançament i això en la mesura que a partir d' un cert grau de desenvolupament l'acumulació pròpia no és suficient per a realitzar el nivell d'inversió necessari. Arribat a un cert grau de desenvolupament, l' empresa autogestionària té necessitat de crèdits i cau amb relativa facilitat en la dependència dels bancs.

Mendizábal destaca les següents característiques lligades a l'empresa autogestionada:

- La selecció de les noves activitats productives, tractant de que s'adaptin a les necessitats socials i prohibint aquelles produccions que incideixin negativament en l'ecosistema o la comunitat (Productes contaminants, produccions per al sector armamentista, i altres).
- La utilització de la tècnica, de manera que a més d'assegurar l'eficiència social i productiva permeti la humanització de la persona. Això exigeix modificar

en la mesura de lo possible la realitat actual que fa de l' empresa un centre de explotació y alienació.

- La promoció de la formació. Es tracta d'una qüestió inherent tant al caràcter autogestionari de l'empresa i/o experiència, com a la societat del coneixement que marca l'empremta de l'actual globalització. Això exigeix que es dugui a terme una formació integral i interactiva, tant tècnica com socioempresarial i autogestionaria, en tots els àmbits de la vida de l'empresa.

- El desenvolupament de la innovació, d'acord amb un canvi tecnològic que es manifesta a gran velocitat afectant als productes, als processos productius i als sistemes organitzatius. La implicació socioproductiva i el major protagonisme dels socis-treballadors / es de les empreses i / o experiències autogestionàries, ha de vehicular una major motivació, iniciativa i creativitat, possibilitant a aquestes empreses una opció tecnològica més activa, social i innovadora, que permeti desenvolupar noves formes de sinergia entre innovacions socials i innovacions tècniques.

L'EMPRESA SOCIAL I D'INSERCIÓ

Arribats a aquest punt crec que és important que concretem i especifiquem el concepte de l'emprenedoria social.

Nicolás i Rubio (2014) afirmen: *“para el emprendedor social la solución a un problema social se constituye en su verdadera razón de ser, el porqué de su negocio”*.

Molts autors asseguren que el concepte d'emprenedoria social és imprecís i que encara no té una definició unificada; tot i així hi ha un cert consens i diverses definicions sobre emprenedoria social es refereix a la capacitat de l'emprenedor d'aprofitar els recursos de manera innovadora per solucionar problemes socials (Roberts i Woods, 2005; Perrini i Vurro, 2006; Tracey i Jarvis, 2007; Dacin et al., 2010).

La investigació sobre empreses socials té el seu origen en l'interès generat per la transició que el tercer sector ha experimentat des d'una vocació en el seu origen militant i caritatiu, cap a estratègies de naturalesa més comercial.

Aquesta transició va motivar la diferenciació entre organització sense ànim de lucre caritatives i organització sense ànim de lucre comercials suggerida per Hansmann (1980), sent aquestes últimes les conegudes avui com a empreses socials, social businesses o als Estats Units, corporacions de benefici públic.

L'emprenedor social assumeix un paper d'agent de canvi en el sector social a través:

- de l'adopció d'una missió orientada a la creació i sostenibilitat de valor social (i no només de valor privat);
- del reconeixement i seguiment de noves oportunitats per aconseguir la missió;
- del compromís amb un procés de contínua innovació, adaptació i aprenentatge;
- de l'acció convençuda sense subjecció a limitacions dels recursos existents en el present;
- de l'exhibició d'un elevat sentit de transparència i rendició de comptes als seus interessats i de verificació dels seus resultats

(Dees, Emerson, Economy; 2001a: p. 5.)

Críteris socials de les empreses socials: a) iniciatives locals de grups de ciutadans - dinàmica col·lectiva de persones que pertanyen a una comunitat o grup de la societat civil; b) el poder de decisió no està basat en la consecució de capital - les decisions s'assenten en la regla general de processos de caràcter democràtic o el de poder de decisió és compartit amb altres actors; c) una dinàmica participativa, implicant les diferents parts involucrades en l'activitat -treballadors, col·laboradors, clients / usuaris; d) la limitació de la distribució dels beneficis - rebuig del principi de maximització del benefici; e) un objectiu explícit de servei a una comunitat o col·lectiu.

Críteris econòmics de les empreses socials: f) una activitat contínua de producció de béns i / o serveis - més que una activitat de defensa d'interessos o de redistribució de recursos materials i financers; g) un elevat grau

d'autonomia- són projectes duts a terme per grups de persones, i dirigits per aquestes, amb autonomia davant els poders públics o a altres organitzacions; h) la presència d'un nivell significatiu de risc econòmic - l'esforç de viabilitat econòmica depèn dels seus creadors; i) un nivell mínim d'ocupació remunerada - podent competir per recursos monetaris i no monetaris, incloent el treball voluntari, les empreses socials impliquen un nivell mínim de treballadors permanents i remunerats.

(Defourny y Nyssens; 2006: p. 5-6.)

Les empreses d'inserció, que són considerades empreses socials, són empreses mercantils o cooperativistes, que tenen com a principal objectiu la inclusió en el mercat de treball de persones en risc d'exclusió. L'objectiu és integrar sociolaboralment aquestes persones que estan excloses dels circuits tradicionals d'ocupació, proporcionant-los un treball remunerat i la formació i acompanyament necessaris per millorar les seves condicions d'ocupabilitat i facilitar el seu accés al mercat laboral ordinari.

Les Empreses d'inserció (EI) poden operar de diverses maneres :

1) Integració ocupacional subsidiada en permanència: aquestes EI ofereixen esquemes de treball, formació i / o ocupació per a treballadors amb dificultats permanents d'integració estable en el mercat de treball; es destinen particularment, però no de manera exclusiva, a persones amb deficiència; aquest constitueix un dels tipus més antics de EI.

2) Transició a través de l'ocupació i / o formació: aquestes EI ofereixen esquemes d'ocupació i / o formació professional en un context de treball real per un període de temps determinat, acabat el qual els beneficiaris deixen l'EI per integrar el mercat de treball regular; aquest constitueix el tipus amb major nombre d'EI.

3) Ocupació acte-subsidiat de forma permanent: aquestes EI ofereixen esquemes de treball permanent; sent creades amb suport inicial de l'Estat, procuren fer-se sostenibles a mig termini, fent-se responsables de la remuneració dels seus treballadors després del període d'inserció; aquest és un tipus més recent d'EI.

4) Re-socialització a través d'activitats productives: aquestes EI ofereixen esquemes ocupacionals, adreçant-se generalment a persones amb dificultats psicosocials; rarament ofereixen un context de treball real o una remuneració pròxima a la d'un salari.

5) Finalment una categoria difícil de classificar, on consten EI que promovent simultàniament diversos esquemes d'inserció, no s'enquadren en cap dels tipus anteriors. Ha de referir-se que la gran majoria de les EI promou predominantment un tipus d'esquema d'inserció.

(Davister, Defourny; Grégoire; 2004: 4-7.)

Nicolás i Rubio (2014) afirmen que *“para el emprendedor social la solución a un problema social se constituye en su verdadera razón de ser, el porqué de su negocio.”*

Hi ha determinats autors que creuen que l'emprenedoria social és un mitjà per alleujar els problemes socials i catalitzar la transformació social, independentment de si són organitzacions amb finalitat o sense fi de lucre (Mort et al., 2003; Dart, 2004; Alvord et al., 2004, Fowler, 2000; Mair i Martí, 2006; Perrini i Vurro, 2006; Neck et al., 2009; Brooks, 2009; Lepoutre et al., 2011).

Segons diversos autors una de les definicions més utilitzades per referir-nos al concepte d'emprenedoria social és la de Mair i Martí (2006):

“Modelos innovadores de proveer productos y servicios que se adaptan a las necesidades básicas que permanecen insatisfechas por las instituciones políticas o económicas.”

Per altre banda, una de les definicions més recents és la que ens proposa Skoll Foundation (2014):

“Los emprendedores sociales son agentes de cambio de la sociedad: creadores de innovaciones que alteran el statu quo y cambian nuestro mundo para mejor. Crean modelos innovadores que pueden desencadenar en un cambio a gran escala de los problemas sociales aparentemente insolubles.”

El pas dels anys mostra com solucionar un problema social no és incompatible amb la generació d'ingressos econòmics i fins i tot amb el repartiment de beneficis entre els socis de l'empresa (Light, 2006; Zhara et al., 2009).

Per tant podem classificar a les empreses socials des de les no lucratives o filantròpiques, dins de les quals es troben les ONG, fins a les híbrides. Les primeres es financen fonamentalment de donacions o subvencions, o a través d'activitats comercials subsidiàries que faciliten la supervivència de l'empresa i en cap cas reparteixen benefici algun. Els ingressos generats es reinverteixen en l'empresa, de vegades obligats fins i tot per la llei com és el cas de les ONG. En canvi, les empreses socials híbrides, sense oblidar la seva missió social, sostenen les seves activitats, més que en donacions o subvencions, a través d'activitats comercials o de finançament aliè com qualsevol tipus d'organització. Els seus objectius combinen la creació de valor social i econòmic, fracassant tant si perden la seva missió social com si no són capaços de generar els ingressos suficients que permetin finançar les seves activitats. (Martínez i Bañon, 2014).

Si l'empresa no pot assolir la seva missió social i es limita a generar benefici econòmic, podríem dir que perd la seva condició d'empresa social; i si pel contrari no aconsegueix crear cap tipus de benefici, deixa de ser viable o econòmicament sostenible, simplement deixa d'existir.

La gestió dels recursos en l'empresa social:

- Recursos financers: Per crear les seves empreses els individus recorren principalment a l'estalvi propi, a entitats bancàries i a inversors privats (Berger i Udell, 2003). Els últims dos tipus són els anomenats en la literatura com finançament aliè. Aquest tipus de finançament depèn de la solvència i capacitat de l'emprenedor i, al seu torn, també sol estar condicionada per la capacitat de l'organització de produir recursos i generar beneficis (Grant, 2006).

L'empresa social moltes vegades presenta més dificultat que l'empresa comercial per aconseguir finançament aliè; ja que els inversors tenen por de no recuperar el seu capital.

Si parlem de subvencions públiques alguns autors afirmen que en funció del territori en què s'ubiqui, l'empresa social pot tenir més o menys limitació a l'hora d'aconseguir-les per part del govern per poder realitzar la seva activitat social en aquest territori (Kodithuwakku i Rosa, 2002; West et al., 2008 ; Desa, 2012).

Per altre banda també existeix la banca ètica que intenta que les entitats financeres s'acostin als objectius ètics. Per a això, promouen activitats que generen valor social o mediambiental. Amb aquesta ideologia, les empreses socials acudeixen a aquest tipus d'entitats per aconseguir finançament, ja que els seus objectius són acords amb els seus propis (Certo i Miller, 2008); tot i que com afirma Muñoz de Morales Silva (2012) el finançament de les empreses socials per aquesta via segueix sent molt escassa.

- Recursos humans: Pel que fa a la missió, d'una banda, el fet que l'empresa tingui com a objectiu solucionar un problema social desatès el porta a atreure persones decidides a treballar, guiats pel seu afany de solucionar el problema que configura la missió de l'empresa. De la mateixa manera, és habitual que aquest tipus d'organitzacions integrin en les seves plantilles a persones pertanyents a les minories objecte de la seva activitat. Aquesta forma de seleccionar personal fa que aquest tipus d'empreses no sempre compti amb persones amb les capacitats o les competències necessàries per dur a terme les cometes del lloc de treball. Fins i tot, en ocasions, la forta motivació social porta els treballadors a oblidar que el compliment de la missió social passa per la pròpia supervivència de l'empresa i, per tant, la necessitat d'una gestió empresarial competent. Seria idoni que hi fossin presents persones qualificades de les ciències socials assessorades per professionals de les ciències econòmiques.

Les empreses socials moltes vegades no poden pagar als seus treballadors els mateixos sous que es paguen en les empreses comercials i de fet també són possibles gràcies al treball voluntari i no remunerat. Alguns autors parlen però de la satisfacció personal i la literatura ha justificat també la no incidència de la manca d'equitat

externa de la retribució amb el fet que les empreses socials, en ser llocs més agradables per treballar, poden permetre pagar salaris més baixos a canvi de treballar en un ambient on prevalen els valors socials (Emanuele i Higgins, 2000; Cornelius et al., 2008).

ELS CENTRES SOCIALS I LA SEVA FILOSOFIA

No podem entendre els centres socials actuals sense entendre la seva relació amb el moviment okupa i la seva organització autogestionària.

L'ocupació d'edificis urbans abandonats és un fenomen antic, però la seva constitució com a moviment social és una mica més recent (des de la dècada dels anys seixanta a Europa), més enllà d'alguns esdeveniments històrics puntuals d'ocupacions massives (per exemple, a Anglaterra després de la Segona Guerra Mundial). (Adell i Martínez, 200).

Lo "alternatiu" del fenomen de l'ocupació ve unit, en gran mesura als trets dels "nous" moviments socials, amb grans dosis d'una "esquerra llibertària" i, per tant, de reivindicació d'un espai polític extraparlamentari. No obstant, resulta molt difícil realitzar un traçat precís de la seva ideologia, ja que en ella convergeixen tendències de procedències molt diverses. Se situen així, al costat d'altres, en l'originària "antiglobalització" i una oposició a les micro i macro dominacions de la societat capitalista com són, entre d'altres denúncies, la individualització, la privatització, el control social, el militarisme, la manipulació informativa, , el desenvolupament desigual, entre d'altres.

Els col·lectius okupes poden considerar-se un moviment social si ens referim a que són "col·lectivitats que actuen amb certa continuïtat per a promoure o resistir un canvi en la societat o en el grup del qual formen part" (Turner i Killian). Són, així mateix, i seguint la definició d'Anthony Giddens, "un intent col·lectiu de promoure un interès comú, o d'assegurar un objectiu compartit, mitjançant l'acció col·lectiva a l'exterior de l'esfera de les institucions establertes". (Adell i Martínez 2004).

Tal i com afirmen Fernández i Ramos (2009), ens hem de remetre a finals dels anys 80 per trobar a la península les primeres experiències juvenils d'okupació d'edificis abandonats per posar en marxa iniciatives socioculturals, obrint espais autònoms de socialització, expressió i participació política. Aquests espais van generar i generen actualment la possibilitat que la joventut i la societat en general disposi de locals i infraestructures per realitzar activitats i donar sortida a les seves inquietuds, demostrant com amb escassos recursos és possible generar atractives ofertes socioculturals. Entre les seves parets, s'han generat espais de socialització alternativa, on s'han après i viscut altres valors diferenciats dels de la societat hegemònica.

Les constants transformacions que imposa el mercat immobiliari, juntament amb la incomprensió i repressió institucional, han fet que els centres socials esdevinguessin conscientment iniciatives amb data de caducitat. Diaris exercicis de rehabilitació d'edificis i de creació de projectes, que posteriorment eren desallotjats enmig de conflictives protestes fins als nostres dies.

Tal i com expliquen Fernández i Ramos, durant els primers anys del 2000 comencen a obrir-se debats sobre la inestabilitat dels projectes, ja que aquesta provoca una fragilitat i vulnerabilitat de les iniciatives, que cíclicament perden en els desallotjaments bona part de les potencialitats transformadores que generen. Alguns centres socials van començar a apostar per lluitar per consolidar en el temps els projectes i la necessitat que aquests deixessin de viure constantment davant una eventual ordre de desallotjament. (Fernández i Ramos, 2009).

Els desallotjaments preventius que s'han produït en aquests darrers anys han anat acompanyades de les primeres fortes condemnes a persones acusades d'okupar i de delictes associats a la defensa de tals okupacions o lligats a accions que han trobat en els centres socials el seu millor espai de desenvolupament. (Martínez, 2004).

Segons aquest autor, les campanyes de premsa, policials i judicials que criminalitzen a tot el moviment d'okupació relacionant-lo amb grups armats, s'han intensificat i continuen fins a l'actualitat, amb gairebé una dotzena de persones detingudes que residien o dinamitzaven cases okupades.

Segons Martínez, aquesta repressió va provocar que e diferents ciutats espanyoles, alguns dels activistes o col·laboradors eventuais donessin el salt a constituir centres socials autogestionats però no ocupats. És el cas de l'Espai Obert de Barcelona, La Màquia de Girona, l'Ateneu Candela de Terrassa, La Revuelta de Saragossa o Traficantes de sueños de Bilbao entre d'altres. Aquests centres tenen el lloguer o la propietat privada com a règim de tinença.

Fa temps que la dinàmica d'alguns centres socials ha trobat com una línia estratègica d'intervenció el compromís amb un treball a escala de barri o municipi petit que sigui sostingut en el temps. Assumint que "lo local" no és una qüestió de mida sinó que ens remet al sentit del lloc, al paper del territori i les escales en les que aquest és manejable i comprensible, a les possibilitats d'apropiació i control per part de la gent.

Aquesta dinàmica que permet anar constituint els centres socials en espais de trobada entre diferents generacions i cultures, capaços d'abordar múltiples conflictes i de posar en relació a diferents col·lectius i grups socials. Fent d'ells tant referents comunitaris que es construeixen deliberadament, com a espais significatius per a un ampli ventall de moviments socials que aborden diferents temàtiques i que poden anar construint alternatives, cada vegada amb més legitimitat i amb un suport social més ampli i heterogeni. (Fernández i Ramos, 2009).

Des dels seus orígens els centres socials s'han encarregat de dissenyar una àmplia oferta sociocultural mitjançant la promoció de tallers, projeccions o actuacions de música i teatre. Una agenda que plantejava una proposta d'oci alternatiu, en la qual en molts casos es difuminaven els papers de productor i consumidor d'esdeveniments culturals.

A més els centres socials han estat durant molt temps un dels espais de referència per a la difusió del pensament crític, mitjançant jornades, seminaris o xerrades. Activitats que tenen a veure amb la possibilitat d'accedir a pensaments i reflexions, o creacions culturals de diferent tipus que la societat dominant ha invisibilitzat o menyspreat. Ampliant i vinculant les xarxes socials d'aquests centres a espais com la universitat o determinats col·lectius professionals (advocats, urbanistes, etc.). Fomentant una actitud davant la

producció cultural que oscil·la entre la innovació i la contracultura. (Fernández i Ramos, 2009).

El periodista Victor Lenore en un article d'opinió publicat al diari digital *El Confidencial* el dia 23 de juny de l'any 2014, explica com la percepció social vers als centres socials ha canviat i com a poc a poc s'ha deixat enrere *“la imagen cliché de la litrona y los porros”*. També ens explica com des del Patio Maravillas (centre social autogestionat de Madrid) expressen que *“estamos viviendo una ruptura con la percepción estereotipada de los centros sociales. Durante muchos años se les ha visto como lugares lúgubres, sectarios, cerrados, sucios y poco recomendables”*.

En aquest article Lenore citant a Adell (2004), *“con el tiempo, la okupación se ha convertido para muchos jóvenes en una forma de vida, elegida u obligada. En los años ochenta, la actividad de estos centros podía parecer cutre, marginal y radical. Hoy el contexto es totalmente distinto porque su función social es más visible. Las Instituciones del Estado del Bienestar que conocíamos están desprestigiadas por la corrupción y los recortes en sanidad, educación, cultura y otras prestaciones. Los centros okupados ofrecen a los vecinos, especialmente a los jóvenes, un lugar de encuentro al margen del capital (político, económico, fiscal, cultura-mercancía). En un contexto de malestar, sus iniciativas –muchas a coste cero- han desenmascarado la cultura oficial de antaño como algo caro y elitista.*

Irene Jaume Gambín, educadora infantil de Barcelona afirma *“ negar la función social y cultural de estos centros es negar la realidad y no querer aceptar que la población tiene el derecho y las herramientas para crear espacios que escapen de la tutela administrativa”*.

Lenore va més enllà i posa alguns exemples de persones reconegudes del món acadèmic i cultural que donen suport a aquestes iniciatives:

Manuel Castells, catedràtic de sociologia de renom internacional, retira el seu suport a l'alcalde de Barcelona per la repressió policial al centre social de Can Vies; l'últim premi de novel·la Lengua de Trapo fou per Grietas, de Santiago Fernández Patón, escriptor molt vinculat a la Casa Invisible de Málaga; per

últim explica que el museu Reina Sofía i el seu director Manuel Borja-Villel aposta pels centres socials com a espais de noves relacions socials i culturals.

ALGUNES EXPERIÈNCIES

CENTRES SOCIALS AUTOGESTIONATS NO OCUPATS:

L'ESPAI OBERT

És un projecte on col·lectius i individualitats es doten d'una infraestructura que els hi permet treballar en diferents àmbits de transformació social i que intenta respondre a les nostres necessitats actuals de comunicació, reunió, accions socials artístiques, etc.

Tenen cabuda tots aquells projectes i accions que comparteixen els objectius expressats i el tarannà de transformació social en clau de recerca de la llibertat i de les revolucions quotidianes.

Com s'organitza?

El seu esperit i forma d'organització són llibertaris i s'articula a través d'una assemblea general i d'assemblees permanents de funcionament.

Com es finança?

El local es manté mitjançant les quotes dels socis i dels col·lectius que el conformen.

Serveis que ofereix:

- Sala d'actes amb capacitat per unes 200 persones, escenari, taules, cadires, projector, calefacció, ventilació, so i il·luminació.
- Servei de bar.
- Ascensor adaptat.
- Aparcament.
- Cooperativa de consum ecològic (Panxa contenta).
- Locals per col·lectius assemblearis i autogestionats.

- Sala d'assemblees.
- Cuina i servei de càtering autogestionat (La Manduca).
- Distribució de cartells, pamflets i d'altres tots els dimarts a partir de les 7 (porta les teves publicacions o vine a buscar-ne).
- Distribució i venda de La Directa, La Burxa i Polèmica.
- Venda de llibres.

LA MÀQUIA

La Màquia vol ser un espai de trobada i relació, i també de debat social i foment de la crítica així com la recerca i l'estructuració d'alternatives i de pràctica i difusió del consum responsable. A La Màquia hi trobaràs, a banda d'un espai de relació, una distribuïdora de material informatiu de col·lectius diversos. També hi trobaràs un servei de bar, uns sopars boníssims, un espai de reunió, connexió a internet, un punt de difusió de convocatòries i activitats... i totes les iniciatives que tinguis ganes de tirar endavant!

L'ATENEU CANDELA

L'Ateneu Candela és un centre social de Terrassa (Barcelona), un espai obert a la ciutat i a la seva gent, un punt de trobada d'iniciatives ciutadanes, d'activitat i de producció de cultura i de comunitat. Som un lloc a la ciutat per a la conquesta de nous drets socials. Un centre social de codi obert, node d'una àmplia xarxa de persones i centre socials. Defensem les nostres vides. Apostem per la defensa de les qüestions comunes.

Com ens organitzem?

El motor de l'Ateneu Candela i de la seva activitat és la seva pròpia gent en moviment. Confiança, autonomia i cultura del fer són les nostres coordenades organitzatives.

El nostre centre social és divers, una xarxa de petita escala, una comunitat política urbana. Caminem preguntant, així que la nostra organització canvia i és viva. Actualment hi ha múltiples canals de comunicació i producció col·lectiva. Cada projecte treballa de forma autònoma però connectada com a node de la

xarxa/centre social. Els dilluns ens trobem en un espai de formació, reflexió i de construcció d'estratègia col·lectiva. Gestionem el centre social amb grups de treball. La informació circula gràcies a un espai de gestió, el HubCandela, que dinamitza la gestió del centre social. Treballem a la xarxa per llistes de correu (link), i tenim un espai agradable de cafeteria per compartir temps, activitats culturals i formatives.

Hi ha tantes maneres de participar a l'Ateneu Candela com persones que hi passen: en activitats, els espais de formació, en projectes vius (art i cultura lliure, autoformació, tecnopolítica, sostenibilitat, cooperativisme), en l'espai dels dilluns etc.

Com ens financem?

Mantenir viu el centre social és un esforç important del nostre dia a dia. També a nivell econòmic. El local actual de l'Ateneu Candela és de lloguer. Ha calgut invertir de forma important i periòdica per a la seva reforma. A això cal sumar-hi els costos quotidians de mantenir el centre social obert: suministres, climatació, projectes etc.

L'Ateneu Candela es finança per dues vies, finançament propi i finançament extern. L'aportació pròpia surt dels associats del centre social i de les vies de producció de renda dels nodes d'empresariabilitat política i economia social que l'habiten. Les aportacions externes provenen de fonts de finançament públiques (locals, regionals i europees).

Fem una aposta pel sosteniment propi, per això tenim associats que aporten sostenibilitat econòmica al projecte, a més, posem energies per produir renda amb el comuns. Aquesta aposta és volguda i estratègica: les fonts institucionals són del 99% però estan essent saquejades i cada cop són menors; i creiem en una economia del comú.

TRAFICANTES DE SUEÑOS

Traficantes de Sueños és un projecte de producció i comunicació política que aspira a aportar continguts i animar debats útils per a l'acció col·lectiva transformadora. També és un projecte d'economia social, és a dir, una entitat

sense ànim de lucre i sense caps, implicada en el mercat social i en el desenvolupament d'una altra economia.

Traficantes de Sueños iniciar el seu camí el 1995 amb l'objectiu de generar un espai estable on trobar materials de reflexió; l'eina que fem servir per a això és el llibre, entenent-lo com un mitjà de transformació individual i col·lectiva. A partir d'aquí vam començar a organitzar la llibreria associativa i la distribuïdora; en els 2000 van arribar l'editorial, el taller de disseny i l'espai per a l'autoformació i producció de Nocions Comuns.

El nostre espai, E35, no només és la seu de la llibreria, sinó que és un espai col·lectiu, obert a la ciutat, que acull multitud de presentacions, projeccions, reunions, tallers i debats.

Els projectes de TdS

La llibreria associativa TdS està especialitzada en assaig crític per als moviments socials i narratives d'altres mons; és "associativa" perquè té socis que es comprometen a fer una despesa mensual a canvi d'un descompte. L'editorial TdS publica textos de fons i de conjuntura amb llicències Creative Commons que permeten la lliure còpia i descàrrega; també es desenvolupa gràcies a subscriptors, que per una quota anual reben totes les novetats i altres serveis. La distribuïdora TdS porta llibres d'altres parts del món i mou textos de petites editorials alternatives. El taller TdS genera dissenys i materials, sobretot, per a altres projectes de l'economia social. El projecte Nocions Comuns ha obert un espai d'autoformació i discussió sobre diverses temàtiques imprescindible en els nostres dies. TdS a la Xarxa dinamitza tota aquesta producció del projecte i de la gent que el fa servir, en forma d'informació i d'àudios.

**ASTRA-GERNIKA: DE FÁBRICA DE ARMAS A CENTRO SOCIAL
AUTOGESTIONADO**

Astra és una experiència protagonitzada pels col·lectius i associacions del municipi de Gernika (16.920 hab.), per recuperar una antiga fàbrica d'armes tancada el 1998, Astra Unceta i Cia., i crear un espai obert a les persones d'aquesta localitat i a les seves iniciatives socials i culturals.

Es tracta, per tant, d'una experiència sociopolítica que conjuga diferents elements d'interès: part de la iniciativa de col·lectius socials, que són els que convoquen i dinamitzen processos participatius oberts a la ciutadania (i a tot el teixit associatiu), per anar articulant i enfortint xarxes socials àmplies i diverses, que van permetent establir una interlocució amb les institucions públiques prou legitimada perquè la iniciativa popular sigui respectada i recolzada.

La seva programació i dinàmica de treball inclou activitats culturals, jornades i espais de debat, i iniciatives que promouen la participació política i la democratització popular de l'espai públic.

El suport mutu, les sinergies i la interacció preferent entre iniciatives populars, universitat i administracions públiques, permet construir espais i dinàmiques comunitàries per a la satisfacció de necessitats socials. És a dir, el treball conjunt entre aquests agents permet posar en marxa dinàmiques i lògiques comunitàries de suport mutu, intercanvi, interdependència i treball no competitiu sinó col·laboratiu.

Així, des d'aquesta col·laboració, és possible desmercantilitzar i desburocratitzar la satisfacció de necessitats socials, fent realitat dinàmiques i espais de treball no lucratives, no competitius, ni excessivament normativitzats.

“Esas tendencias oligárquicas de monopolización del poder hacen que, aunque la gente se movilice y exprese su indignación y rechazo a recortes, desahucios y reformas (laborales, de pensiones, de salud, de educación, de políticas fiscales, de políticas represivas, etc.), vea cómo se reduce su capacidad de incidencia política real en las políticas que les afectan y en los procesos de decisión estratégicos. De este modo, la apatía, el desánimo, el fatalismo conformista («...es lo que hay...») y la desactivación política son actitudes permanentemente incentivadas por parte de las élites a través del ninguneo y la represión.” (Martínez 2008).

Des d'aquest enfocament, la participació popular és fonamental com a estratègia d'intervenció democratitzadora en les asimètriques relacions de poder existents. És també fonamental per aconseguir que les decisions polítiques en lloc de reflectir l'interès particular «dels menys», de les elits

privilegiades, reflecteixin l'interès col·lectiu «dels més», dels sectors socials populars.

En aquest sentit, a través dels processos de participació i mobilització popular, es fa present el desafiament de generar aliances àmplies entre organitzacions i moviments socials que, a través de pràctiques organitzatives i deliberatives in-exclusives i horitzontals, generin una dinàmica d'empoderament personal i col·lectiu que convidi a organitzar-se i participar.

Com hem vist en l'experiència d'Astra, aquestes sinergies en clau reivindicativa i constructiva generen un enfortiment / empoderament per legitimació social que sembla posar les bases (condició necessària encara que no sempre suficient) per obrir l'estructura d'oportunitats polítiques; sempre que els responsables institucionals no caiguin en les temptacions restrictives de tipus repressiu o de tipus cooptativo-clientelista.

És a dir, acció política no institucional que, per iniciativa popular i mitjançant l'autoorganització de xarxes comunitàries, interpel·lacions la i proposa altres maneres a la societat en el seu conjunt, construint espais i serveis públics / comunitaris no subjectes ni a les lògiques mercantils , ni a les lògiques burocràtiques i tecnocratizadas de l'estat (Zibechi, 2008).

L'autoorganització, com a principi catalitzador de les energies emancipadores, es fonamenta en la idea de no romandre a l'espera, sinó en la construcció de les relacions i alternatives emancipadores (Martínez et al., 2012); és a dir, canviar les coses construint des de baix d'una altra manera. Es tracta d'ampliar i portar el polític a la quotidianitat, a través de la construcció d'autonomia i des-mercantilització; la qual cosa implica vincular lo polític al que mengem, el que consumim, els mitjans de comunicació que utilitzem, el que aprenem, com ens relacionem i com ens cuidem a la casa, al barri, a les organitzacions, etc. Aquests processos generen formes pròpies i autònomes d'organitzar la vida col·lectiva a partir de principis solidaris, i mitjançant xarxes i comunitats cooperatives; construint, així, una ètica de la cura, la igualtat i la responsabilitat que pren com a referència la quotidianitat i les persones concretes, tant properes com llunyanes (locals i globals).

CENTRE SOCIAL LEONCAVALLO

Leoncavallo és un centre social que va néixer a Milà l'any 1975. Sobre la base de moltes altres experiències similars en tot Itàlia, el centre neix amb l'objectiu de crear un espai autogestionat, capaç d'acoblar el subministrament de baix a dalt dels serveis socioculturals per al barri (per exemple, cura de nens, classes, concerts) amb l'acció política més àmplia i reclamacions (Ibba, 1995).

Després de molts alts i baixos per amenaces de desallotjament i per períodes de poca acceptació social podem dir que la iniciativa es solidifica i troba el seu lloc a la ciutat tenint certa influència i reconeixement en la mateixa.

Aquesta nova funció es va confirmar al 1990, quan una altra onada del moviment estudiantil, amb base a les universitats i que milita en contra de la privatització de la cultura i la investigació, pren Leoncavallo com a espai per "fer política".

Associacions, partits polítics, periodistes i intel·lectuals, tots aquests representants d'un "entorn institucional", que s'oposaven fermament al centre pocs anys abans, paulatinament es van convertir en interlocutors amb els activistes i representants de Leoncavallo. A poc a poc es va creant i una creixent xarxa de relacions que representa un recurs important per a la legitimació sociopolítica de Leoncavallo i les seves reivindicacions (Moroni et al., 1996).

Amb un massiu suport de persones civils i d'altres centres socials, els activistes de Leoncavallo ocuparen un nou espai, una antiga fàbrica d'impressió no gaire lluny del lloc ocupat al 1975.

El centre va prenen posició en l'esfera política de la ciutat i es porta fins al Parlament, on molts membres de partits polítics d'esquerra van declarar la importància d'aquest actor social per a la vida cultural i política de Milà. Amb el temps, les institucions policials i locals van decidir no evacuar la fàbrica d'impressió.

Uns mesos més tard el col·lectiu de Leoncavallo decideix crear una fundació, dissenyada com a instrument per realitzar de manera legal totes les activitats

del centre Aquesta nova estructura es va establir finalment al maig de 2004, amb un capital inicial de 100.000 €, gràcies a la participació de les associacions, partits polítics, intel·lectuals i persones interessades en la promoció de la ciutadania activa de Milà.

El recorregut històric de Leoncavallo mostra com el centre social ha passat per un procés de legitimació pública i de consolidació de l'organització. Durant aquest procés es va fer visible la tensió continua entre la necessitat d'estructuració i la de flexibilitat. El centre social anhela l'equilibri entre la institucionalització i la informalitat; Membretti (2003) parlava d'una "institucionalització flexible" com a un procés dinàmic.

Un element addicional en la dialèctica fou la presència des de l'any 2001 d'un líder del centre social a l'ajuntament de Milà i, des de l'any 2006, al Parlament. Això permet l'expressió de la veu dels moviments en les institucions locals i la consolidació i intensificació de les relacions del centre amb altres actors institucionals.

Pel que fa als espais del centre i els seus serveis cal dir que el seu mètode de treball era la polivalència dels espais. Aquests s'utilitzen en funció de les demandes que van sorgint, i els espais polivalents aconseguen una interrelació entre diferents persones i diferents necessitats.

De diferents maneres i en diferents escales, Leoncavallo ha estat funcionant durant 30 anys com a proveïdor de Serveis Socials. Ha contribuït a la definició i la resposta a dues categories diferents però entrelaçades de necessitats: les primeres tenen a veure amb la cultura i la sociabilitat, la segona amb el benestar i les necessitats socials.

Els primers tipus de serveis oferts pel centre, donen resposta a la creixent demanda d'espais per gaudir i produir una cultura alternativa, al marge de la cultura comercial i de masses.

Per altre banda el centre comença a oferir tota una sèrie de serveis destinats a cobrir el benestar de les persones. Leoncavallo genera una prestació de Serveis Socials que no estan gestionats ni per l'Estat ni pel mercat. Generen respostes concretes per cobrir drets bàsics de les persones. Alguns exemples

de serveis que prestaven són, el menjador social, l'assistència legal per a la regularització de persones immigrants, informació sobre oportunitats de feina a la ciutat o en alguns casos, l'oferta directa de feina en alguns llocs de treball del centre (principalment a la cuina i al restaurant).

L'interessant del seu plantejament és que parlaven d'una construcció conjunta de les necessitats socials i de les seves respostes, fent que el centre no esdevingués un proveïdor de serveis; sinó un espai físic i sociocultural en el qual hi hagués cabuda per una discussió col·lectiva i constructiva sobre les necessitats humanes i els recursos per satisfer-les.

Per tant la dimensió de la informalitat i la horitzontalitat en les relacions interpersonals fa la distinció entre el proveïdor i l'usuari d'un servei autogestionat sigui molt menys rígida i estructurada, en comparació amb el que passa en els serveis proporcionats per l'Estat o el mercat. En aquest enfocament, els serveis estan oberts a la participació dels usuaris, que poden cooperar en la gestió d'alguna manera. Durant grans esdeveniments com per exemple concerts o exposicions d'art alguns usuaris poden treballar com a voluntaris al bar o al restaurant del centre. D'aquesta manera, es trenca la idea dualista basada en una distinció rígida entre el personal i els clients.

Una altra característica peculiar dels serveis és el seu marc simbòlic, que té una naturalesa essencialment política: el servei és un canal per a la comunicació de continguts sociopolítics, un mitjà per a l'activació dels usuaris cap a una participació en l'acció (Membretti, 1997). Per tant, el procés d'institucionalització dels serveis és un procés d'institucionalització de la mobilització col·lectiva, o, en altres paraules, de l'activació de la ciutadania.

Des d'aquest punt de vista, la construcció conjunta de la demanda i la resposta a les necessitats socials poden ser considerats com un procés de creació de sentit, de la construcció i interpretació d'una realitat compartida, des d'un espai activat.

La definició i la resposta a les necessitats humanes, culturals i sociopolítiques s'originen a partir d'una pluralitat d'espais físics dins del centre social, en el qual les diferents activitats i serveis es desenvolupen. Aquests espais, però, no són

clarament diferents sobre la base de la seva funció: de fet, les activitats socioculturals i les dirigides a aconseguir el benestar, es barregen contínuament en ells. (Weick, 1995).

Per exemple, en el mateix espai i en el mateix moment pot coexistir un servei de restaurant (els clients són en primer lloc els usuaris dels serveis culturals, com concerts i debats), un servei de menjador social per les persones sense llar o sense recursos econòmics per cobrir les seves necessitats bàsiques, i també un menjador per als activistes del centre. En aquest exemple particular, l'espai representa una ocasió molt concreta per posar diferents tipus de serveis i de persones en una relació mútua contribuint a evitar processos d'etiquetatge.

Des del punt de vista organitzatiu, Leoncavallo sempre ha basat el seu funcionament en el principi de l'autogestió.

Per tal de preservar la seva autonomia, Leoncavallo mai es va beneficiar de l'ajuda estatal o donacions d'entitats locals o agents privats; aquest objectiu ha portat al centre, almenys fins al present, en la direcció de l'autofinançament. Els recursos econòmics necessaris per al funcionament de l'organització i per al subministrament de serveis vénen gairebé per complet de les seves activitats culturals i recreatives. Les dues principals fonts d'ingressos són les entrades per a concerts o esdeveniments importants - encara que es ven a un preu molt popular - i la recaptació de la barra i el restaurant d'autoservei. Leon cavallo segueix la lògica de l'empresa social.

RESUM EXECUTIU

La Bruixa és un centre social autogestionat en forma d'empresa social d'inserció. És un espai innovador i obert a la comunitat. És un espai de trobada i de transformació social.

El projecte se sustenta en dos grans pilars, per una banda la cafeteria-restaurant de la bruixa i per l'altre tota una oferta d'activitats culturals socials i lúdiques.

El restaurant de La Bruixa ofereix una gran varietat gastronòmica a uns preus assequibles per tothom. Promou una alimentació saludable i sempre ofereix plats per persones que segueixen una dieta vegetariana. La bruixa és molt més que un bar o un restaurant, és un espai on petits i grans hi tenen el seu lloc.

La Bruixa és un lloc on es crea i s'intercanvia cultura i on neixen contactes i vincles socials que contribueixen en millorar la vida i el desenvolupament de les persones i de la comunitat en general.

És un agent de transformació social ja que pretén oferir oportunitats laborals a persones en risc d'exclusió social i pretén ser un espai on la comunitat pugui crear respostes a les necessitats de la mateixa.

PROJECTE I OBJECTIUS

LA IDEA:

La idea del nostre projecte sorgeix durant el curs acadèmic del 2013-2014 dels meus estudis de Treball Social. Després de realitzar les pràctiques en diferents centres i institucions i després de llargues converses amb la meva amiga que ja era titulada en Educació Social a la mateixa Universitat de Vic, ens adonem que el món social és la nostra vocació i que ens genera moltes inquietuds però que no ens sentim còmodes en la manera de treballar de moltes institucions i del sistema de Serveis Socials en general. Les nostres inquietuds de canvi, de millora i de justícia social queden eclipsades per un sistema burocratitzat, hermètic, excessivament normatiu i al nostre entendre, molt poc humà.

En aquest punt sorgeix la idea de crear un projecte propi que ens permeti desenvolupar-nos professionalment d'acord amb les nostres idees i avalat per tots els coneixements que hem adquirit al llarg de la nostra carrera acadèmica i la nostra pròpia trajectòria vital. Després de sospesar diverses opcions de projectes ens sorgeix la idea de crear un Centre Social Autogestionat.

PER QUÈ?

Actualment ens trobem submergits en un sistema econòmic capitalista que ha creat una societat deshumanitzada i individualista que deixa al marge de la mateixa a moltes persones.

Creiem que en la societat en la qual vivim fan falta espais de “trobada social” i que permetin l'acció comunitària com a resposta de moltes de les necessitats socials existents.

ELS POMOTORS

Els promotors del projecte serem la Gisela Serra, en Raul Leiva i jo mateixa, Clara Suriñach:

Creiem que som idonis per dur a terme aquesta aventura empresarial per les pròpies inquietuds i per la motivació que ens genera dur a terme aquest projecte.

Per fer realitat el projecte teníem clar que necessitàvem principalment dos tipus de perfil professional, per una banda del camp social i per l'altre, de l'hostaleria.

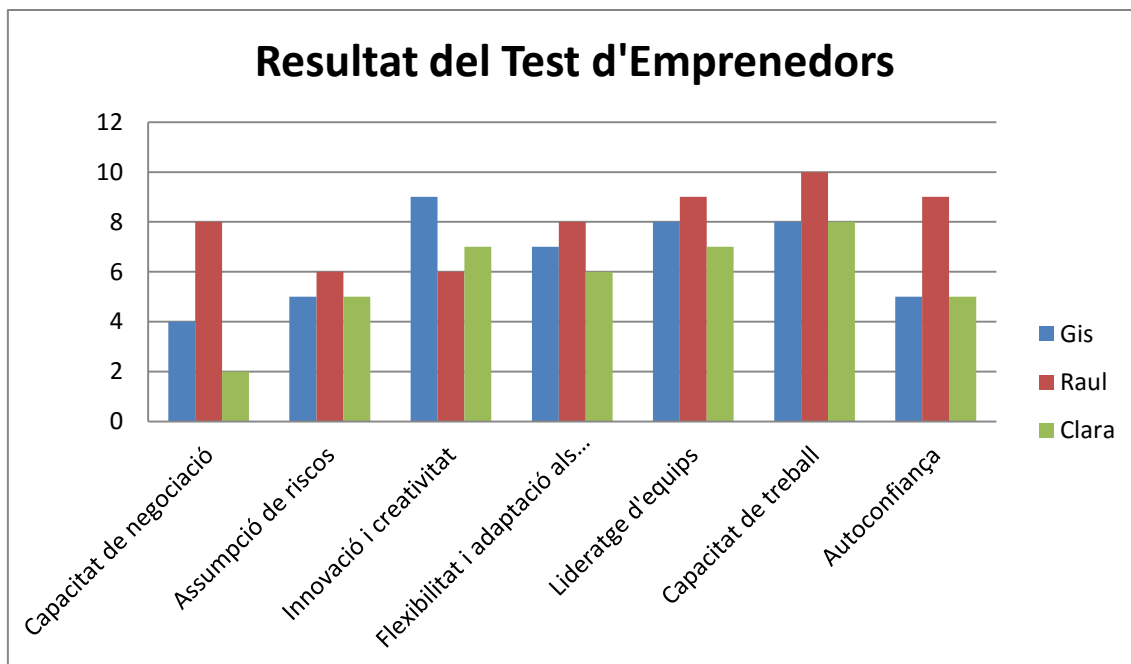
En **Raúl** és titulat en cuina i pastisseria per l' Escola d'Hosteleria d'Osona. Ha realitzat pràctiques en llocs reconeguts a nivell internacional, com per exemple el Restaurant Roca Moo de Barcelona o la Fonda d'en Xesc de Gombren, ambdós guardonats amb estrelles Michelin.

Aquesta experiència el capacita per coordinar tot el servei de cuina i el seu equip i per desenvolupar les funcions pròpies d'aquesta tasca. La diferenciació que ens pot aportar el seu perfil professional es la creativitat i la innovació de la alta cuina aplicada a un servei accessible per tothom.

La **Gisela** és titulada en Educació Social per la universitat de Vic. Per una banda ha tingut experiència i contacte amb diferents col·lectius com ara, persones amb problemes de salut mental, persones immigrants i amb persones de la tercera edat. Per altre banda té una llarga experiència professional en el camp de la hostaleria.

La **Clara**, jo mateixa, seré titulada en Treball Social per la Universitat de Vic. Actualment treballa en una residència per a persones de la tercera edat. A part de la realització de diverses feines d'atenció al públic o de treball en cadena ha tingut experiència en serveis socials bàsics o en serveis d'atenció a persones sense llar. També he realitzat unes practiques universitàries a Argentina, on vaig tenir el plaer de formar part d'un projecte d'intervenció comunitària.

Els tres socis o membres de l'equip del projecte vam realitzar un test d'avaluació d'emprenedors d'ILDEFE (Instituto Leonés de Desarrollo Económico Formación y Empleo). Hem de dir que la realització d'aquest test i la interpretació dels seus resultats són merament orientatius i que ens serveixen a un nivell personal i d'autoreflexió.

En general els resultats son bastant favorables per els tres membres de l'equip. Globalment el test confirma que presentem un bon perfil emprenedor. Són destacables, segons el gràfic, la innovació i la creativitat de la Gisela i la capacitat de treball i la autoconfiança d'en Raül. Alguns dels aspectes que jo (Clara) i la Gisela hauríem de treballar serien la capacitat de negociació, l'assumpció de riscos i la confiança en nosaltres mateixes.

En general creiem que formem un bon equip ja que ens complementem i que la comunicació entre els tres es molt fluida.

LA MISSIÓ I LA VISIÓ

Amb la creació del nostre projecte volem aportar el nostre granet de sorra esdevenint en la mesura de lo possible un agent de canvi. Volem formar part a nivell local d'una transformació social, creant un espai de convivència i cooperació entre les persones per aconseguir una societat més justa i en la qual tothom tingui les oportunitats necessàries per desenvolupar-se com a persona de forma integral.

A la llarga ens agradaria ser un projecte innovador i un espai de referència d'intercanvi social, cultural i polític.

OBJECTIUS

1R ANY	<ul style="list-style-type: none"> - Donar a conèixer el Restaurant i les activitats del C.S.A La Bruixa a la comunitat. - Donar a conèixer el projecte als diferents agents socials. - Cobrir les despeses del projecte amb el benefici generat. - Crear un espai acollidor, agradable i original - Promoure l'ajuda i cooperació comunitària. - Oferir activitats a baix cost i/o gratuïtes. - Generar l'intercanvi intergeneracional.
2N ANY	<ul style="list-style-type: none"> - Millorar la qualitat de vida de les persones de la comunitat. - Augmentar la oferta d'activitats a baix cost i/o gratuïtes. - Millorar les instal·lacions de l'espai interior i exterior. - Promoure activitats culturals amb igualtat d'accés. - Donar sortida professional a persones en risc d'exclusió social.
3R ANY	<ul style="list-style-type: none"> - Esdevenir un espai de referència cultural. - Oferir menús degustació econòmicament assequibles. - Incrementar els contractes de persones en risc d'exclusió social. - Reduir la taxa d'atur de persones en risc d'exclusió social.

PRODUCTE I MERCAT

PRODUCTES I SERVEIS: VISIÓ GENERAL

A La Bruixa tot i que s'interrelacionen, s'hi diferencien dos principals eixos de treball. Per una banda hi ha la cafeteria-restaurant i per l'altre les diverses activitats del centre:

1. La cafeteria/restaurant: al restaurant del C.S.A La Bruixa s'hi servirà serveis d'esmorzar, de dinar i de sopar. Sempre des d'una perspectiva d'una alimentació saludable i econòmica. Sempre s'oferirà una opció vegetariana per les persones que ho desitgin. Hi haurà pastes, entrepans, tapes i plats elaborats entre d'altres; a més de cafès, infusions i tot tipus de begudes amb i sense alcohol.
2. Les activitats del C.S.A La Bruixa: al centre s'hi oferiran tot tipus d'activitats, algunes de pagament i algunes de gratuïtes.
 - Activitats culturals com per exemple exposicions, teatre, cinema o concerts entre d'altres.
 - Activitats lúdiques, esportives i/o pedagògiques.
 - Cursos i tallers diversos.
 - Xerrades o jornades temàtiques de política, d'actualitat i de diversos temes d'interès ciutadà.
 - Oferiment d'espais per assaig de grups artístics, per grups d'ajuda mútua o per la producció d'artesanía entre d'altres.

PUNTS FORTS

Oferirem una gran varietat gastronòmica i un gran ventall d'activitats a preus molts assequibles. El que fa que La Bruixa sigui un espai únic és que ofereix els seus productes a baix cost, que esdevé un espai obert a la comunitat i que realitza una funció social d'inserció.

ELS CLIENTS

El centre social La Bruixa no té un perfil concret de client. És un projecte obert a la comunitat i que pretén que persones de diferents edats, sexes o cultures s'hi puguin trobar.

El projecte s'ubica a Vic i per tant està obert a tots els ciutadans de la localitat, de la comarca i de tot el territori en general que hi puguin trobar un interès.

Els clients que esperem atendre són tots aquells que siguin usuaris del restaurant del centre i de totes les activitats programades. Treballadors/es que vinguin a esmorzar o a dinar, grups que vinguin a sopar, pares i mares que acompanyin als seus fills a realitzar alguna activitat o que la realitzin ells mateixos, grups de joves que tinguin al centre com a lloc de trobada entre d'altres.

EL MERCAT POTENCIAL

Les empreses socials d'integració laboral apareixen a l'oest d'Europa cap a final dels anys 70 sota una elevada diversitat de formes (tallers de treball, cooperatives, associacions d'ajuda mútua i social i de treball caritatiu, etc.) amb l'objectiu de combatre l'augment de l'atur i el risc d'exclusió social d'una part important de la població. Les empreses WISE sorgeixen doncs amb una forta confiança en la societat civil abans que les polítiques públiques contribueixin a la seva expansió.

En el cas de França, el punt de partida van ser moviments locals motivats per qüestions polítiques o conceptes alternatius de treball social que promouien oportunitats d'integració social a les persones en desavantatge.

En el cas d'Irlanda, l'origen de les empreses WISE va ser la iniciativa de grups civils. Després, l'Estat va establir el marc institucional que relacionava aquestes empreses amb programes públics.

En el cas d'Itàlia, les empreses socials d'integració laboral sorgeixen de grups civils relacionats amb l'Església que formen cooperatives amb l'objectiu de donar feina a la població amb desavantatge, especialment aquella procedent d'institucions de salut mental.

En el cas de Finlàndia, les empreses socials d'integració laboral entren en escena en forma de grups d'autoajuda. La Llei sobre empreses socials és un fet recent. Les empreses WISE que prevalen són les cooperatives laborals per als aturats i els tallers de treball per a les persones que es recuperen de malalties mentals.

En el cas del regne Unit, hi ha una gran varietat de pràctiques d'integració laboral incloent-hi els negocis comunitaris en què el treball d'integració està vist com un efecte col·lateral. Les empreses WISE es van fundar a través d'organitzacions sense ànim de lucre que de vegades tenien la col·laboració d'agències governamentals.

En el cas d'Alemanya, les empreses WISE es van començar a crear per combatre l'augment de l'atur en els anys 70 a partir d'estudiants i practicants en el camp del treball social. L'Estat del benestar va entrar ràpidament en joc i l'acció civil es va professionalitzar. Es van formar organitzacions gestionades per grans associacions de benestar i ajuntaments. Però en els anys 90 l'Administració pública va endurir la seva política de subsidis a la integració laboral introduint rígides normes d'eficiència en termes de col·locacions encertades en el mercat de treball normal. A partir d'aleshores, les empreses WISE van entrar en competència les unes amb les altres i amb les noves agències de formació i de col·locació creades.

En el cas de Dinamarca, les empreses WISE van aparèixer per iniciatives de base i per projectes duts a terme per actors de la societat civil com ara els sindicats. Amb el pas del temps les polítiques públiques d'ocupació han contribuït al desenvolupament d'aquestes empreses però, igual com en el cas alemany, s'han convertit en empreses de serveis d'integració laboral per a les agències públiques.

En el cas de Bèlgica, les empreses socials d'integració laboral van sorgir en els anys 70 a partir d'iniciatives dels treballadors i treballadores socials i dels sindicats i membres de grups civils. Amb el temps, l'Estat va anunciar l'aparició d'un nou esquema públic que institucionalitzava aquest tipus d'organitzacions. Les empreses que es van acollir a l'esquema públic veuen com els subsidis públics estan molt relacionats amb unes normes estrictes sobre l'activitat de les organitzacions, vinculada als programes d'integració. També s'aprecia un increment de la professionalització i una disminució del treball voluntari.

En el cas d'Espanya, les primeres empreses WISE sorgeixen en els anys 80 a partir d'iniciatives de treballadors i treballadores socials i de membres d'institucions benèfiques catòliques. La forma dominant de suport públic a les

empreses van ser els contractes amb les autoritats locals en sectors com la recollida de residus i el reciclatge. recentment, les CCAA han conce- but les empreses WISE com a empreses fundades per entitats sense ànim de lucre però amb una forma legal comercial. També s'estableixen col·laboracions entre les empreses WISE i les autoritats locals per materialitzar contractes anuals de formació en el treball. Les empreses que no han seguit aquesta pauta de cooperació amb les polítiques públiques d'ocupació han tingut un desenvolupament variable: algunes han tingut èxit i d'altres tenen una ocupació precària a causa de la volatilitat dels mercats i de la reduïda capacitat de contractació pública.

Segons el Llibre Blanc de l'economia social a Catalunya de la Generalitat, els governs han dissenyat diferents tipus de política d'ocupació amb l'objectiu d'afavorir la integració de les diferents categories de persones amb desavantatges. Tanmateix, aquestes mesures han reflectit la seva inefectivitat en molts països.

En els darrers anys s'han desenvolupat noves formes de política diferents de les tradicionals, com ara els serveis de foment d'ocupació més personalitzats, la figura del tutor en el lloc de treball o la possibilitat de fer cursos de formació més ajustats a les necessitats concretes de l'empresa i del treballador. L'inconvenient de totes aquestes mesures de foment del treball és que són cares i, per tant, són difícils de generalitzar.

Segons Daniel Puig i Aliu, expert en empreses d'inserció, l'impuls de les entitats d'iniciativa social enfront del contundent volum i intensitat del fenomen d'exclusió social i la ineficiència de les administracions, que es disputen competències en lloc d'exercir- les, ha estat capaç de renovar-se als noranta en modestes però significatives experiències agosarades i innovadores. Sense deixar de banda la multidimensionalitat de l'exclusió, però centrant-se en una de les esferes més participatives de la societat actual, el treball, cal assenyalar que les empreses d'inserció sociolaboral, en lloc d'assistir i cronificar l'exclusió o d'intervenir-hi parcialment promovent accions per capacitar la part més feble de la balança, la de l'afectat, perquè trobi la seva oportunitat, com si fos la causa exclusiva de la situació, hi ha donat resposta demostrant que és des de

la part exclusora, el mercat, d'on es poden generar oportunitats d'ocupació i promoció laboral per a les persones desfavorides expulsades del mateix mercat. Així, les empreses d'inserció sociolaboral són aquelles que “porten a terme qualsevol activitat econòmica de producció de béns o de prestació de serveis i l'objecte social de la qual tingui com a finalitat primordial la integració sociolaboral de persones en situació o greu risc d'exclusió social”

D'aquesta manera, les empreses d'inserció intervenen en l'arrel del procés d'exclusió sociolaboral, el qual no s'entén sense la interacció dels seus dos pols. A més, tota mesura per a la inclusió serà parcial si no ateny alhora l'excluser i l'exclòs, és a dir:

- El mercat i el context social, la competitivitat del qual expulsa la persona menys capacitada, que acumula més dificultats d'adaptació, i condemna el context social a desplegar mesures pal·liatives de les situacions que se'n deriven. Així, les empreses d'inserció complementen un entorn estructuralment excluser del més feble, del menys competitiu, i generen iniciatives que –amb la mateixa lògica del mercat– en corregeixen els efectes perversos i esdevenen un instrument que subsani la seva ineficiència reintegrant recursos humans irresponsablement bandejats. Alhora, el context social es convenç de la viabilitat i necessitat de disposar d'alternatives que capgirin els termes ordinaris de la relació laboral de manera que es posi com a finalitat l'ocupació, en lloc de ser el mitjà del rendiment econòmic, finalitat tradicional però que en les empreses d'inserció esdevé un mitjà necessari, ja que fa temps que ha quedat ben palès que el mercat i el creixement econòmic no redueixen les desigualtats socials.

- L'exclòs, que deixa de ser usuari beneficiari d'accions d'assistència o promoció de la capacitació per a la possible sortida d'una situació de la qual no n'és causa sinó més aviat efecte. La implicació necessària per sortir de situacions tan complexes es pot assolir sent part activa, protagonista, del procés i això demana la participació des del primer moment, la possibilitat de

donar, no només de rebre. És des del mateix treball que es reincorpora la persona, directament des del mercat, de manera que el procés esdevé un fet real, biogràficament valorat tant per la persona com pel context social que l'ha d'incloure. Les empreses d'inserció, doncs, són les estructures que permeten que el procés d'incorporació sociolaboral pugui ser productiu, actiu, implicador, des del primer moment i els itineraris personalitzats d'inserció esdevenen una eina efectiva dins d'estructures empresarials ja que, per si sols, al final dels noranta havien deixat paleses les seves limitacions pel fet de no intervenir en el territori ni en el mercat.

Evolució històrica del Registre administratiu d'empreses d'inserció a Catalunya i del Cens d'entitats col·laboradores d'inserció (ECI). 2004-2011

ANY	EMPRESSES	ECI
2004	1	123
2005	14	137
2006	28	154
2007	39	169
2008	45	182
2009	48	207
2010	51	233
2011	52	254

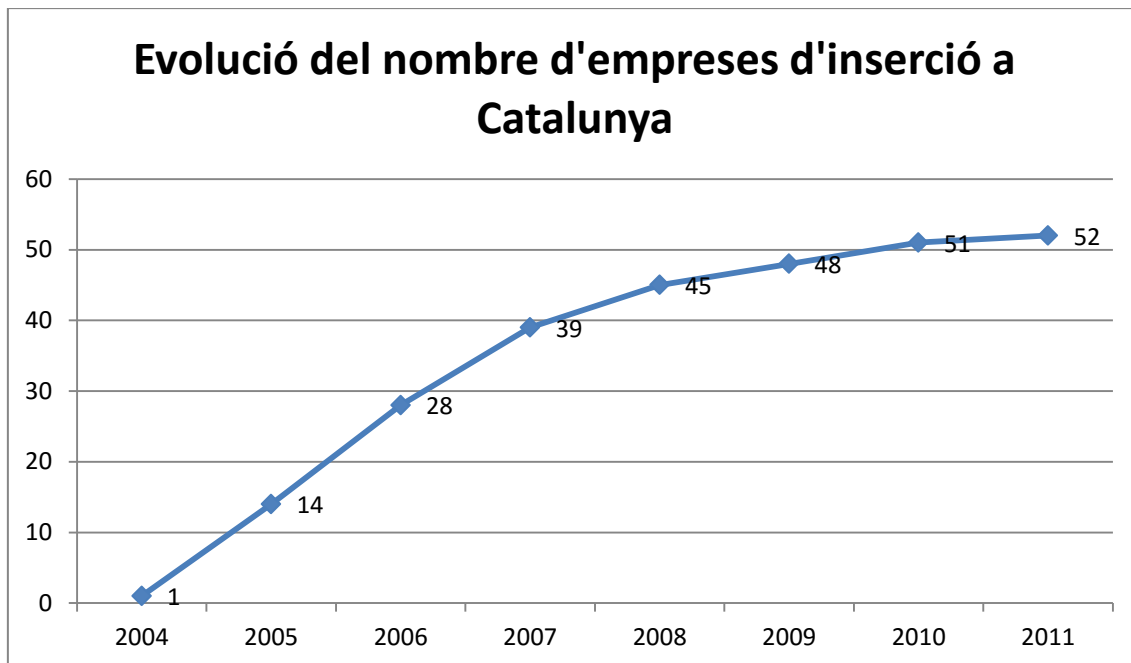
Font: *Informe Diagnosi i propostes per a l'economia social i solidària i l'emprenedoria social.*

L'informe Diagnosi i propostes per a l'economia social i solidària i l'emprenedoria social posa de manifest el creixement de les empreses d'inserció i de les entitats col·laboradores. També recull que el 44,23% de les empreses d'inserció es concentren a la comarca del Barcelonès i el 35,54% a la ciutat de Barcelona.

Segons dades de l'any 2009 de FAEDEI, a Espanya hi ha 183 empreses d'inserció amb 1.518 treballadors/ores que desenvolupen els itineraris d'inserció de 1.622 persones amb risc d'exclusió social. A Catalunya hi ha 48

empreses amb 711 treballador/es que desenvolupen els itineraris d'inserció de 640 persones amb risc d'exclusió social.

Font: *Informe Diagnosi i propostes per a l'economia social i solidaria i l'emprenedoria social.*

La Federació d'Associacions Empresarials d'Empreses d'Inserció (FAEDEI) és una entitat, sense ànim de lucre, d'àmbit estatal que neix a finals de l'any 2007 amb la vocació de ser la representant estatal i única de les Empreses d'Inserció a Espanya. Actualment la Federació agrupa 12 associacions autonòmiques de les Empreses d'Inserció existents en tot el territori nacional.

És de la documentació generada per aquesta entitat d'on hem extret la següent informació.

Total d'empreses d'inserció associades a FAEDEI que han participat a la memòria social:

Total d'empreses d'inserció associades a FAEDEI que han participat a la memòria social	181EI
Total persones treballadores –inserció i no inserció–	4.783
Persones treballadores d'inserció a l'any 2014 (PTI)	2.750
PTI que van finalitzar els seus itineraris al 2014	714

PTI insertades en el mercat laboral per compte aliena al 2014	264
PTI insertades en el mercat laboral per compte pròpia al 2014	27
PTI contractades per les empreses d'inserció per formar part del personal de no inserció	69
% de persones que una vegada finalitzat el seu itinerari d'inserció han accedit al 2014 al mercat laboral	50,42%

Ingressos totals de las EE.II. al 2014	90,9 milions €
Facturació total de las EE.II. al 2014	73,5 milions €
% total de Ajudes públiques sobre ingressos d' explotació	16,59%
% total d' ingressos per ventes de productes i/o serveis	83,41%
Cost total en personal de les EE.II.	53,4 milions €
Valor Afegit Brut Generat respecte al PIB	57,2 milions €
Nº de persones contractades en EE.II. al 2014, que eren perceptores de Rentes Bàsiques d' Inserció	974
Retorn econòmic, en concepte d' impostos, a las administracions públiques	4,2 milions €
Retorn social per lloc d' inserció a jornada completa	7.186 €

Segons el treball diagnosi i propostes per a l'Economia Social i l'emprenedoria social a Barcelona; *la satisfacció de necessitats socials, cada vegada més diferenciades, s'aborda en forma de petites unitats locals. Es tracta, d'una banda, de crear oportunitats d'inserció professional pels grups socials rebutjats pel mercat laboral i, d'altre, de respondre a les necessitats socials no satisfetes, identificades al que s'anomena "nous filons o nous jaciments d'ocupació", i que generalment no són rentables. En alguns casos, aquests dos objectius es troben, ja que els nous serveis queden assegurats a través de la incorporació al treball de les persones a l'atur. Així defineixen els Nous Filons d'Ocupació com a noves activitats econòmiques que contenen noves maneres de gestió, noves fórmules d'organització de l'activitat i nous sistemes de relacions laborals i de*

remuneració del treball versus l'organització empresarial administrativa convencional.

En aquest informe s'explica com les empreses que conformen l'economia social, entre elles empreses d'inserció, desenvolupen *noves activitats econòmiques lligades a les noves i emergents demandes socials, generalment en forma de serveis socials, culturals i comunitaris, que indirectament generen un fort impacte sobre l'ocupació i el mercat de treball, ja que aquests serveis són importants jaciments d'ocupació i nous àmbits generadors de noves professions i relacions laborals.*

CLAUS DE FUTUR

- ➔ La crisi econòmica, social i ambiental: Aquesta situació provoca que moltes persones quedin al marge de l'oferta dels diferents serveis culturals, de seguretat i de participació ciutadana. Negant així que aquestes persones puguin desenvolupar les seves capacitats i habilitats per participar activament d'una vida social plena.
- ➔ Alt nivell de desocupació: Fruït de la crisi econòmica i com a conseqüència de les reformes laborals d'aquesta, hi ha un existent augment de la població desocupada sobretot en les franges d'edat amb un gran risc d'exclusió social, com per exemple: persones de més de 50 anys i persones de menys de 25 anys. A més d'altres col·lectius que també es troben en risc d'exclusió com són les persones amb algun tipus de discapacitat ja sigui psíquica, física o en situació de pobresa econòmica.
- ➔ Augment de la pobresa i l'exclusió social: un exemple important de l'exclusió social és la manca d'accés a serveis bàsics, ja sigui en l'àmbit de la llar o en la participació activa dins la comunitat. L'exclusió de serveis pot implicar exclusió individual, és a dir, la persona no pot

utilitzar un servei perquè no el pot pagar i/o exclusió col•lectiva, quan un servei no esta disponible per a tota la comunitat.

COMPETITIVITAT

LA COMPETÈNCIA

Arreu del territori català hi ha molts centres socials autogestionats, ateneus i espais que generen una atmosfera d'intercanvi social polític i cultural. La majoria es troben a l'àrea metropolitana de Barcelona. A la comarca d'Osona no hi existeix cap espai que reuneixi totes les característiques del projecte que presentem en aquests fulls. Un espai no institucional, un espai obert a la comunitat i al seu desenvolupament i amb la intenció d'inserció sociolaboral de les persones.

PRINCIPALS COMPETIDORS

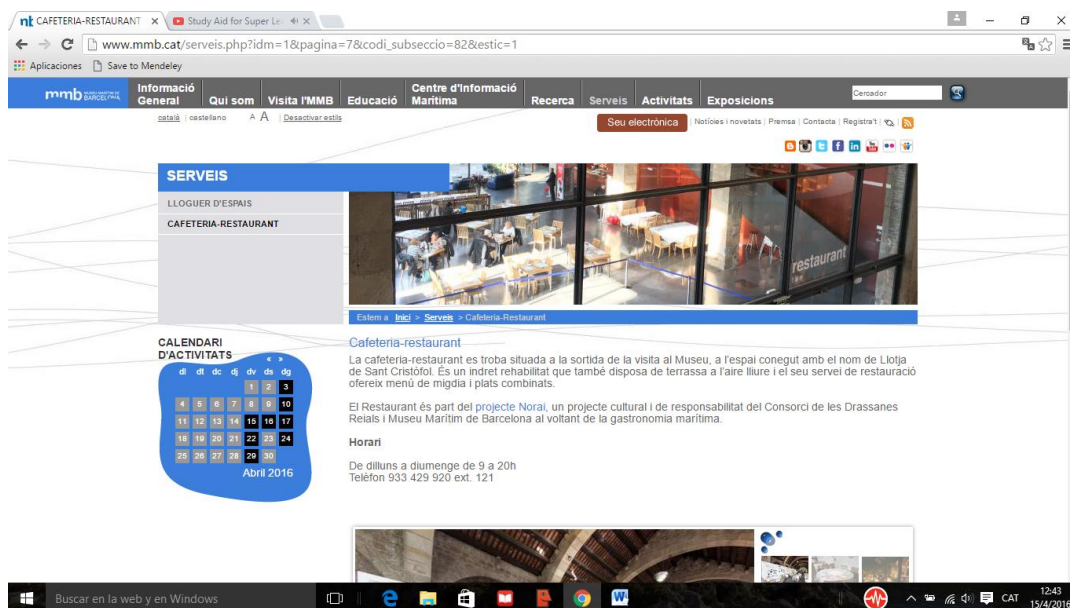
SAMBUCUS:

És una empresa osonenca que vol crear oportunitats professionals per a persones amb dificultats mitjançant un negoci innovador en el sector agroalimentari, que gestiona el producte en tot els punts de la cadena de valor: des del cultiu ecològic fins a la cuina de qualitat. Incorpora a més de les seves activitats productives la voluntat de posicionar-se críticament i activament davant de la crisi i aposta per acompanyar a persones a la recerca d'oportunitats professionals a través d'un procés saludable de formació i treball, desenvolupant noves capacitats que els permeti millorar la seves opcions per trobar feina.

NORAI:

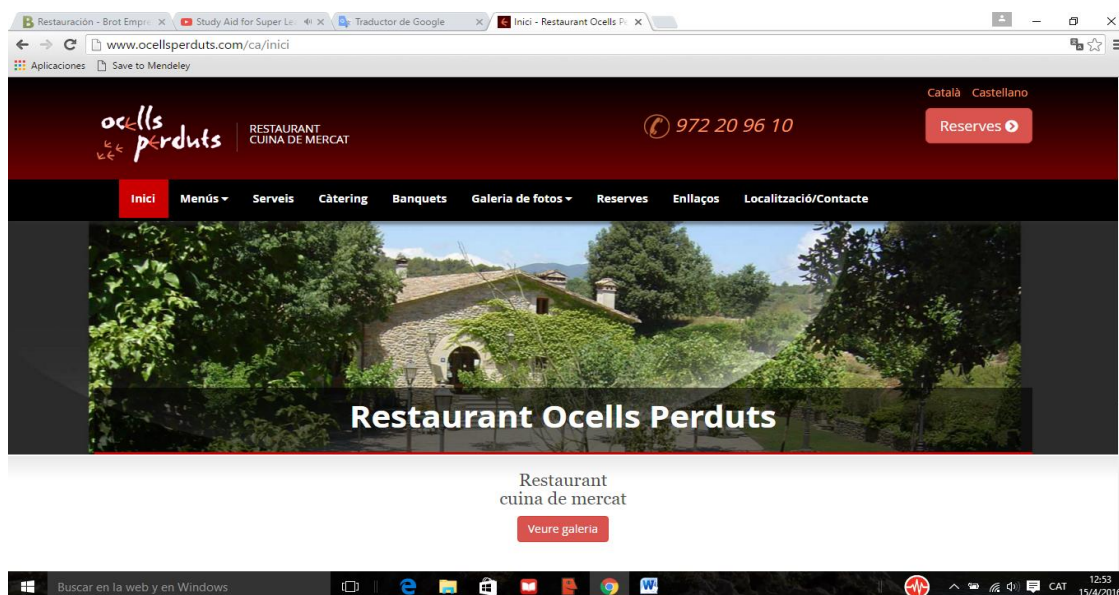
Es desenvolupa en dos espais de l'MMB: el restaurant-cafeteria i el Jardí del Rei. És un projecte compromès amb el model de Responsabilitat Social Corporativa de l'MMB (Museu Marítim de Barcelona) i les seves dues línies de treball són la cultura marítima i la gastronomia. El projecte NORAI vol incidir, a més, en la millora de la qualitat de vida al barri del Raval i treballa per a la formació i la inserció laboral de les persones amb risc d'exclusió social. En aquest sentit, NORAI acull al restaurant cafeteria alguns alumnes en pràctiques de cursos d'ajudant de cuina i ajudant de cambrer, i té previst un servei d'acompanyament per a la inserció laboral d'aquells alumnes que tenen més dificultats a l'hora de trobar feina. En alguns casos se'ls fan contractes laborals dins del mateix projecte.

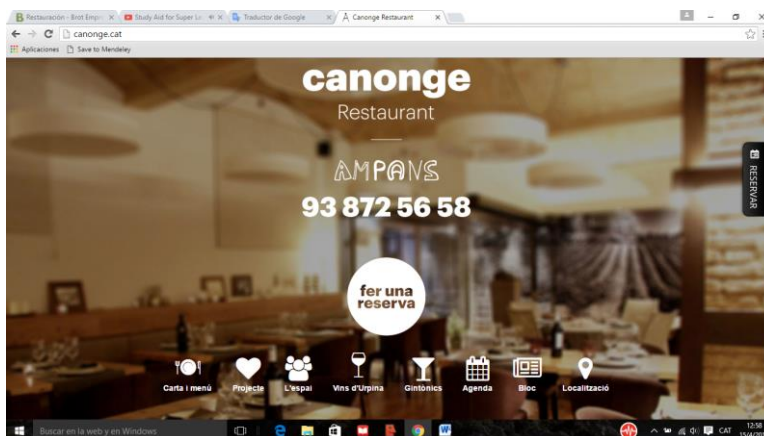
OCELLS PERDUTS:

Des dels inicis de Brot SLU (empresa d'inserció) i per aplicar l'objectiu de lluita contra la marginació i la seva estratègia per a la inserció, s'ha aplicat el principi de "aprendre a treballar, treballant", entenent que la pràctica real en l'entorn empresarial era la millor fórmula que es podia oferir als joves en risc, exclosos del sistema d'ensenyament reglat i refractaris a models de formació on l'aula i la teoria siguin elements centrals. El món del treball exigeix uns ritmes, una flexibilitat, una disciplina i una implicació que no es poden assajar eficaçment en entorns simulats. Dins dels projectes de Brot i podem trobar el Restaurant "Ocells Perduts".

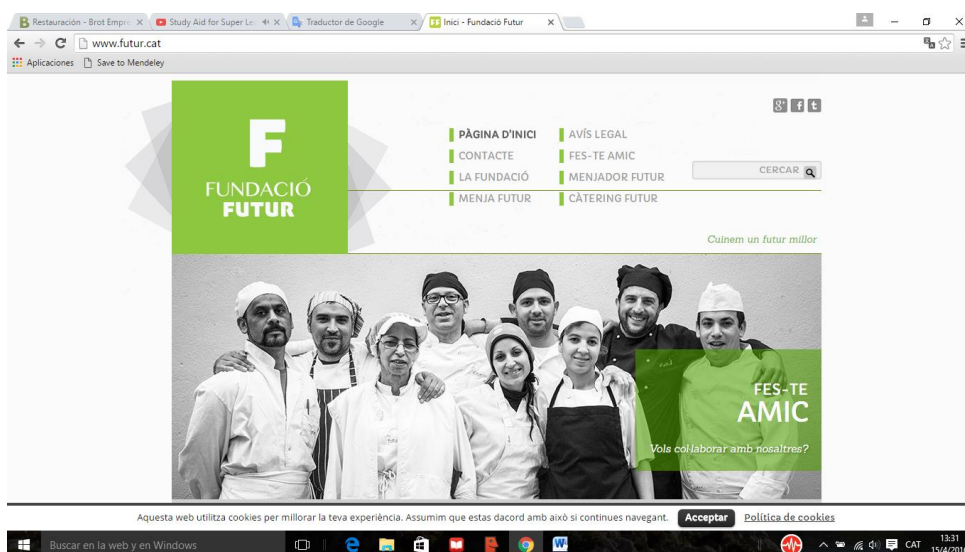
CANONGE RESTAURANT:

El Restaurant Canonge neix d'un projecte de la Fundació Ampans per crear oportunitats d'inserció laboral i reconeixement social a les persones amb discapacitat intel·lectual, persones que han estat formades en serveis d'hostaleria i cuina i que porten a terme la seva tasca amb professionalitat i entusiasme. És un restaurant confortable, acollidor i versàtil, situat al centre de Manresa, en zona comercial.

FUNDACIÓ FUTUR:

El projecte Futur neix amb la voluntat d'ajudar a tota aquelles persones que es troba en risc d'exclusió social (persones d'entorn penitenciari, sense recursos, aturats, amb disminucions físiques, etc.) donant-los la possibilitat de tenir una feina que els permeti la inserció social i laboral. La iniciativa Futur va néixer amb aquest propòsit al 1996. L'any 2000 es constitueix la Fundació Futur que es concentrarà en l'activitat de la restauració. Els seus valors són la reinserció social, la promoció del producte ecològic i de proximitat i la sostenibilitat ambiental, social i econòmica. La seva cuina es destina a escoles, centres de gent gran, menjadors socials, persones amb problemes de drogodependències, dones en situació de risc i també fan càterings per esdeveniments.

LA NYÀMERA:

Tal com s' autodenomina la Nyàmera és una taverna social situada al centre de Vic. És un local on pots gaudir d'una gran varietat d'entrepans, tapes i amanides a uns preus assequibles.

La Nyàmera també pretén esdevenir un lloc d'intercanvi i creació cultural, social i política i moltes vegades en el seu espai i tenen lloc xarrades, tallers i diversos actes culturals.

LA FÀBRICA DELS SOMNIS:

És un espai industrial recuperat per a practicar l'escalada, el circ, la música i la dansa. Funciona com a gimnàs alternatiu i està equipat amb una zona d'escalada de 120m2 de paret invertida amb 1200 preses i 70 m2 de matalàs a sota. També hi ha dos espais amb un terra semi-tou de 50m2 cada un per a fer acrobàcia o malabars. A sobre els terres semi-tous hi ha varis trapezidis, teles i aros per practicar aeris de circ d'una manera segura i còmode. És un espai de

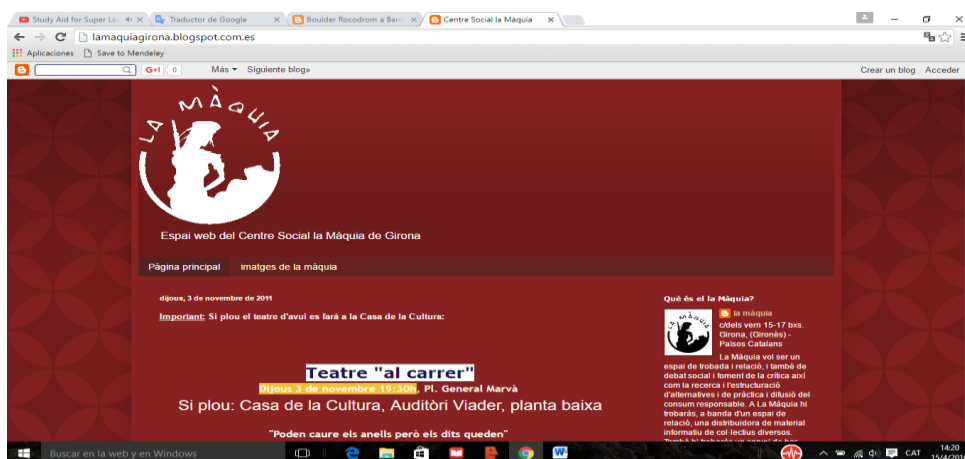

gran interès cultural i social en el qual es realitzen diferents activitats com per exemple acrobàcies, ioga, claqué, teatre de l'oprimit entre d'altres.

LA MÀQUIA:

La Màquia és un centre social autogestionat. És un espai de trobada, de relació, i de debat social i foment de la crítica així com la recerca i l'estructuració d'alternatives i de pràctica i difusió del consum responsable. A La Màquia hi trobaràs, a banda d'un espai de relació, una distribuïdora de material informatiu de col·lectius diversos. També hi trobaràs un servei de bar, uns sopars boníssims, un espai de reunió, connexió a internet, un punt de difusió de convocatòries i activitats.

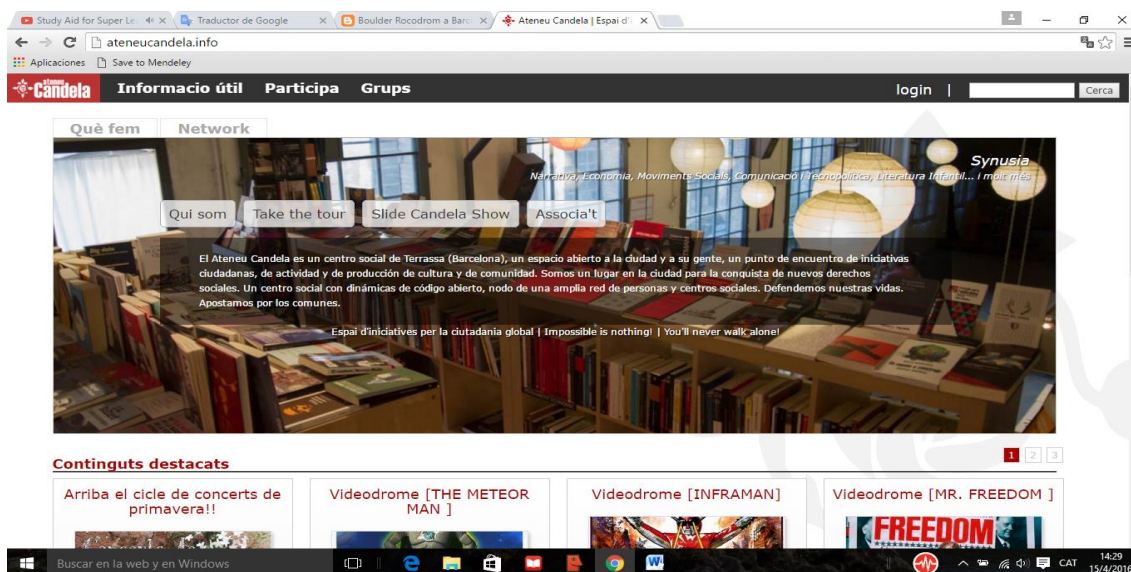

ATENEU CANDELA:

L'Ateneu Candela és un centre social de Terrassa (Barcelona), un espai obert a la ciutat i a la seva gent, un punt de trobada d'iniciatives ciutadanes, d'activitat i de producció de cultura i de comunitat. És un lloc a la ciutat per a la conquesta de nous drets socials. Un centre social de codi obert, node d'una àmplia xarxa de persones i centre socials. És un espai on hi tenen lloc diverses activitats, tallers, concert i altres espectacles d'indole cultural. És un espai de trobada política i social.

Gaudeixen d'una cooperativa de consum responsable, de la llibreria Synusia i del Cafè del Candela. Aquest últim és un projecte que ofereix el servei de cafeteria i bar convertint-se en la cara més visible del centre social.

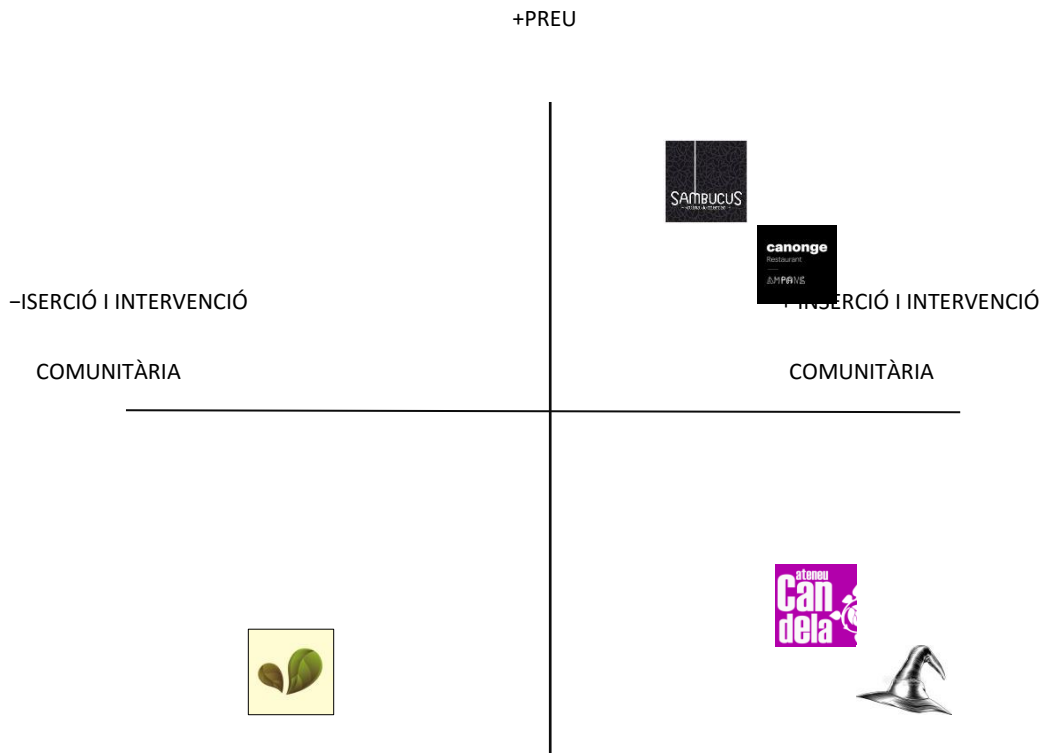

ANÀLISI COMPARATIU

L'anàlisi comparatiu és interessant per ubicar el nostre lloc dins el mercat actual. En el nostre cas, tot i que és evident de que el nostre projecte ha de ser econòmicament sostenible hi ha una petita diferència amb altres empreses totalment competitives amb el seu sector. En el nostre cas el que ens interessa és crear xarxa amb altres projectes i l'anàlisi comparatiu ens és molt útil per conèixer els projectes existents, per conèixer els seus punts forts i els seus punts dèbils. Per treure idees d'aquells projectes que es poden assemblar al nostre i per millorar els aspectes en els quals al nostre parer alguns dels projectes han pogut fracassar.

A continuació presentem un esquema en el qual es reflexa gràficament la posició del nostre projecte dins del mercat. Hem seleccionat quatre projectes de les nou empreses que em presentat com a principals competidors del mercat; ja sigui per el seu interès, per similitud o per proximitat. En aquest esquema hem posicionat els diferents projectes per una banda, segons si ofereixen els seus productes a un preu més o menys econòmics; i per altre banda en quina mesura realitzen activitats i accions d'intervenció comunitària i d'inserció sociolaboral.

	SAMBUCUS
	CANONGE
	LA NYÀMERA
	ATENEU CANDELA
	LA BRUIXA

Seguidament presentarem els punts forts i els punts dèbils de cada projecte:

PROJECTE	PUNTS FORTS	PUNTS DÈBILS
<p>SAMBUCUS</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - Realitza una gran tasca de reinserció sociolaboral de persones en risc d'exclusió social. - Ofereix una cuina de qualitat. 	<ul style="list-style-type: none"> - Els seus preus no són accessibles per tothom.
<p>CANONGE</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - Realitza una gran tasca de reinserció sociolaboral de persones en risc d'exclusió social. 	<ul style="list-style-type: none"> - No és un espai obert a la comunitat.
<p>LA NYAMERA</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - Ofereix una certa varietat gastronòmica a preus molt assequibles. - És un lloc de referència per una part del jovent de la ciutat de Vic. 	<ul style="list-style-type: none"> - Realitza poques activitats culturals i socials.
<p>ATENEU CANDELA</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - És un punt de referència de la ciutat de Terrassa. - Ofereix moltes activitats socials culturals i pedagògiques. 	<ul style="list-style-type: none"> - La cafeteria de l'ateneu té un horari limitat.
<p>LA BRUIXA</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - Ofereix una gran varietat gastronòmica a preus molt assequibles. - Realitza una tasca de reinserció sociolaboral. - Esdevé un espai obert a la 	<ul style="list-style-type: none"> - Risc de falta de participació ciutadana. - Alt volum de tasques per complir per part

	comunitat.	dels promotors del projecte.
--	------------	---------------------------------

COMPETITIVITAT

Cada vegada més persones de la nostra societat senten la necessitat de relacionar-se amb el seu entorn d'una forma alternativa de la que ens ha ofert fins ara el sistema capitalista. Les persones reclamen un oci, un consum i una cultura alternatius.

Es fa evident que la societat reclama espais diferents. Des del nostre projecte veiem la necessitat d'oferir un espai obert a la comunitat, un espai no institucional que les persones se'l facin propi. S'han de crear espais alternatius on s'hi ofereixi i s'hi creï cultura, educació, oci i unes relacions socials enfortides i sanes.

El què és més important per el nostre projecte i el que realment pretenem aconseguir és fusionar diverses funcions en un mateix espai. Hem de fer que funcionin en harmonia tots els serveis de la cafeteria-restaurant, que mai es deixi de generar la inserció sociolaboral de les persones contractades i que La Bruixa esdevingui un espai obert a la comunitat. Per entendre'ns i dit d'una forma planera haurem aconseguir el nostre objectiu si a La Bruixa es confonen els papers i usuaris, treballadors, professionals i voluntaris treballen, col·laboren i van construint el projecte dia a dia.

PLA DE MARKETING

ANÀLISI DAFO

Anàlisi intern:

DEBILITATS	FORTALESES
<ul style="list-style-type: none"> Els recursos financers i/o econòmics limitats. Horaris laborals molt llargs amb moltes activitats a coordinar . Espai insuficient per realitzar certes activitats. 	<ul style="list-style-type: none"> Equip qualificat, motivat, compromès i amb experiència per portar a terme totes les tasques que es desenvolupen en el projecte. Amplitud d'horaris per preparar i coordinar les activitats. Capacitat per trobar finançament econòmic.

Anàlisi extern:

AMENACES	OPORTUNITATS
<ul style="list-style-type: none"> Dificultat de participació degut ala localització del C.S. La bruixa. Que les persones que participin del projecte s'estanqui en un sòl col·lectiu . Canvis legislatius continus. 	<ul style="list-style-type: none"> Igualtat d'accés a serveis culinaris i activitats culturals. Oferir serveis innovadors i econòmics. Existeixen pocs competidors a la Comarca d'Osona amb les mateixes característiques que el C.S. La Bruixa.

POLITICA DE PRODUCTE I PREUS

En la següent taula hi ha l'explicació dels productes que s'ofereixen en el C.S. La Bruixa i els seus preus:

TIPUS DE PRODUCTE	CARACTERÍSTIQUES	PREU DE COST	PREU DE VENTA
CAFES	Café amb llet	0'55 cent.	1'20 €
	Cafè	0'35 cent.	1'00€
	Tallat	0'45 cent.	1'10 €

REFRESCOS	Cigalò	0'70 cent.	1'50 €
	Fanta de taronja	0'45 cent.	1'00 €
	Fanta de llimona	0'45 cent.	1'00€
	Aquarius	0'55 cent.	1'00€
	Trina	0'55 cent.	1'00 €
	Cacaolat	0'70 cent.	1'20 €
	Aigua	0'50 cent.	1'00 €
	Coca cola	0'45 cent.	1'00 €
	Nestea	0'55 cent.	1'00 €
CERVESES	½ Estrella galicia	0'70 cent	1'40 €
	½ Amstel rudler	0'70 cent.	1'40€
	½ voll	0'80 cent.	1'50€
VINS I SANGRIES	Vi negre	3'00 € ampolla	0'70 cent. Got
	Vi rosat	4'00 € ampolla	0'90 cent. got
	Vi blanc	4'00€ ampolla	0'90 cent. Got
	Sangria de vi	4'00€ litre	7'50 € litre
	Sangria de cava	4'00€ litre	8'50 litre
	Licors	7'00-8'00 € ampoll	1'00 xupito
	ENTREPANS FREDS	Xoriço	7'50€/k
Pernil dolç		4'99€/k	2'50€ (ing+pa)
Pernil salat		8'50€/k	2'50€ (ing+pa)
Formatge		9'00€/k	2'50€ (ing+pa)
Llonganissa		12'50€/k	2'50€ (ing+pa)
Fuet		12'35€/k	2'50€ (ing+pa)
Tonyina		25'42€/k	3'00€ (ing+pa)
ENTREPANS CALENTS	Pollastre	1'10€/k	3'50€ (ing+pa)
	Botifarra	7'95€7k	3'50€ (ing+pa)
	Llom	8'40€/k	3'50€ (ing+pa)
	Hamburguesa pollastre	7'99€/k	3'50€ (ing+pa)
	Hamburguesa vedella	6'95€/k	3'50€ (ing+pa)
PASTES	Donut	0'40 cent/u	1'00€
	Croassant	0'50 cent/u	1'00€
	Croassant xocolata	0'60 cent/u	1'00€
	Ensaïmades	0'50 cent/u	1'00€
	Magdalenes	0'55cent/u	1'00€
	Coca	0'45cent/u	0'80 cent
	Pastís de poma	0'70cent/u	1'00€
TAPES	Croquetes	12'60€/k	3'50€/ració
	Escalopint de pollastre	8'40€/k	2'50€/ració
	Nuggets de formatge de cabra	4'20€/k	2'00€/ració
	Calamars	4'56€/k	2'50€/ració
	Ceitons	12'40€/k	3'50€/ració
	Patates fregides	3'00€/k	1'50€/ració
	Patates braves	3'00€/k	2'00€/ració
	Formatge de	3'00€/ració	4'50€/ració

AMANIDES	cabra: enciam, nous, panses i formatge de cabra.	3'00€/ració	4'50€/ració
	Gambes: enciam, cranc ,tonyina i gambes.	3'00€/ració	4'50€/ració
	Pagès: enciam, fuet, bull i ceba tendra		
MONTADITOS	Mini hamburgueses	0'60cent (ing+pa)	1'00€ (ing+pa)
	Truita de patata	0'50cent (ing+pa)	1'00€ (ing+pa)
	Tonyina, cranc i maionesa	0'60 cent (ings+pa)	1'00€ (ing+pa)

En aquesta taula hi ha l'explicació dels productes que s'ofereixen com a "packs" d'estalvi econòmic pels clients. Els "packs d'estalvi" seran canviants cada setmana i s'oferiran dos plats diferents a triar en cada menú. Aquests són els següents:

PRODUCTE	PRODUCTES DEL PACK	PREUS DE COST	PREUS DE VENTA
PACK ESMORZAR 1	<ul style="list-style-type: none"> suc de taronja natural croassant café amb llet 	1'30€ (pack)	2'50€ (pack)
PACK ESMORZAR 2	<ul style="list-style-type: none"> suc de taronja natural entrepà fred café amb llet 	2'50€ (pack)	4'00€ (pack)
DINAR VEGETARIA	<ul style="list-style-type: none"> Amanida de fruits secs Hamburguesa tofu amb patates Vi + aigua café 	4'80€ (menú)	9'00€ (menú)
DINAR AMB CARN	<ul style="list-style-type: none"> canelons/ amanida de pagès llom amb patates vi + aigua café 	5'00€ (menú)	9'00€ (menú)
SOPAR VEGETARIA	<ul style="list-style-type: none"> amanides a triar 		

	<ul style="list-style-type: none"> • canelons de verdures • vi + aigua • cafè 	5'00€(menú)	9'00€ (menú)
SOPAR AMB CARN	<ul style="list-style-type: none"> • amanides/ macarrons bolonyesa • botifarra a la brasa • vi + aigua • cafè 	5'00€ (menú)	9'00€ (menú)

POLITICA DE SERVEIS I PREUS

Hem de tenir en compte que la programació del centre La Bruixa serà dinàmica i canviant en funció de les possibilitats i de les iniciatives i les demandes de les persones usuàries i que formin part del projecte; en definitiva de la iniciativa comunitària. Tot i així seguidament explicarem la tipologia d'activitats proposades i posarem alguns exemples.

Hem distribuït les activitats en tres tipologies segons si les persones que hi participaran hauran de realitzar una aportació econòmica o no.

Tipus d'activitats:

- ➔ A: les activitats de tipus A seran totalment gratuïtes i les persones que hi participin no hauran de realitzar cap tipus d'aportació econòmica. Es faran totes les activitats que es pugui en funció de la disponibilitat dels espais, de les demandes i dels voluntaris que les imparteixin.
- ➔ B: les activitats de tipus B requeriran una aportació econòmica de 5 euros que es destinaran a la compra del material necessari per dur a terme l'activitat en si. La persona que dirigeixi aquest tipus d'activitat normalment ho farà de manera voluntària. Es reservaran dos dies a la setmana per dur a terme les activitats de tipus B.
- ➔ C: les activitats de tipus C requeriran una aportació econòmica de 10 euros per cada sessió. El preu pot variar en funció de l'activitat que sigui, però generalment es fixarà aquest preu. Aquestes activitats són aquelles

que requeriran una persona especialitzada en alguna disciplina per dur-les a terme.

A continuació presentem una graella amb alguns exemples d'activitats:

TIPUS D'ACTIVITATS	DESCRIPCIÓ ACTIVITAT	RECURSOS HUMANS I MATERIALS	TEMPORALITAT
A	Reforç escolar	<ul style="list-style-type: none"> - Espai - Voluntari/a 	1 hora, dos dies a la setmana
B	Taller de roba (tenyir, transformar)	<ul style="list-style-type: none"> - Espai - Tiny, tisores etc. - Voluntària 	1 hora i mitja, un cop al mes
B	Ball per a la gent gran amb berenar inclòs	<ul style="list-style-type: none"> - Espai - Equip de música - Persona dinamitzadora - Coca i xocolata 	1 cop a la setmana
A	Cinema	<ul style="list-style-type: none"> - Espai - Projector - Cadires - Crispetes 	1 cop al mes
C	loga per infants	<ul style="list-style-type: none"> - Espai - Estores - Professor/a de ioga 	1 cop a la setmana durant un trimestre
A	Espai de recerca de feina	<ul style="list-style-type: none"> - Espai - Ordinadors - Orientador/a voluntària 	1 cop a la setmana
	Xerrades de	<ul style="list-style-type: none"> - Espai 	

A	diferents temàtiques	- Persona que impartirà la xerrada	Periòdicament
C	Curs de fotografia	- Espai - Professor de fotografia	1 cop a la setmana durant un trimestre.
A	Alfabetització per persones adultes	- Espai - Educadora social voluntària - Dossier	1 cop a la setmana durant una hora
C	Curs de cuina	- Espai - Utensilis necessaris - Ingredients - Dossier receptes - Cuiner/a voluntària	1 hora i mitja a la setmana durant dos mesos
B	Taller de manualitats decoratives	- Espai - El material variarà en cada taller segons la manualitat que es realitzi - Persona voluntària que impartirà el taller	1 cop al mes

COMUNICACIÓ I ATENCIÓ AL CLIENT

El nostre projecte es dirà Centre Social Autogestionat LA BRUIXA. Entre 1450 i 1750 es va produir a Europa el fenomen conegut com la cacera de bruixes. De fet, la persecució es va concentrar especialment en els anys 1450-1500 i 1580-1650. Els càlculs més ponderats parlen d'unes 60.000 execucions. Aquelles persones van ser criminalitzades, perseguides i executades simplement per tenir una visió diferent del món i per generar coneixaments d'anatomia, botànica i sexualitat entre d'altres.

C.S.A. LA BRUIXA

- el teu espai -

Pel que fa a l'atenció al client, per el nostre projecte és fonamental que les persones no s'hi sentin com a tal. La nostra intenció és que les persones usuàries de qualsevol dels serveis que s'oferiran, més que un client que paga uns diners per rebre un servei, senti que forma part del projecte. Volem oferir un espai que les persones se'l puguin arribar a sentir com a propi. Ha

d'esdevenir un espai obert, agradable i assequible per tothom on petits i grans hi puguin trobar el seu lloc.

Les persones han de formar part del caràcter dinàmic que pretenem que tingui aquest projecte, han de poder proposar noves iniciatives, a certs nivells poder prendre decisions que aniran construint el projecte i sempre han d'estar informades de tot el que passi dins d'ell.

Les persones podran accedir a la pàgina web del centre on hi haurà tota la informació sobre la cafeteria-restaurant i sobre totes les activitats programades, els seus preus i els horaris. O bé es podran dirigir directament al centre on hi haurà un plafó informatiu que sempre estarà actualitzat i on sempre hi trobaran una persona que els pugui resoldre qualsevol dubte.

PLA D'ACCIONS DE MARKETING

Durant l'any es faran diferents promocions i accions publicitàries. Es plantaran cartells al carrer i els establiments i es repertiran triptics informatius de l'activitat del centre.

A continuació presentem una graella en la qual s'especifiquen una serie de promocions concretes que es preveuen fer durant l'any relacionades amb diferents dates especials o festivitats.

GENER	"Menú de Reis a preu de Pobres". El dia de reis el menú serà més econòmic.
FEBRER	"Festa de carnestoltes". Amb disfressa o sense baixada de preus de begudes a partir de les dotze de la nit
MARÇ	"8 de Març, el dia de la dona". Siguis home, dona, nen o nena el 8 de març el menú s'ofereirà més barat.
ABRIL	"Feria de Abril: canya i montadito 2 euros".

	“ Menú de Sant Jordi: obsequi d’una Rosa i un poema”.
MAIG	“ Dia dels treballadors, per abans d’anar a treballar: un bon esmorzar: cafè, tallat o cafè amb llet i mini o pasta 2 euros”.
JUNY	“Estrenem l’estiu i la terrassa: canya i tapa 2 euros”.
JULIOL	“Estem de Festa Major: mitjanes a 1 euro del dia 1 al 10 de Juliol”.
SETMEBRE	“Petits i grans comença el cole: berenar de coca i xocolata amb obsequi pel més menuts 2 euros”.
OCTUBRE	“ El mes de la tardor: tots els dijous tapes econòmiques amb els bolets com a protagonistes”.
NOVEMBRE	“Menú econòmic de Castanyada”
DESEMBRE	“ Cap d’any per botxaques buides: sopar de cap d’any econòmic, copa de cava i cotilló”.

ESTIMACIÓ DE VENTES

A continuació realitzarem l’estimació de ventes. No podem oblidar que és totalment orientativa ja que és impossible calcular totes les ventes de productes de la cafeteria-restaurant.

Primer de tot calcularem els beneficis que generarem en un dia a la cafeteria-restaurant restant el preu de cost del preu de venda, llavors ho multiplicarem per sis dies ja que hi hauria un dia d’inactivitat per festa setmanal. Seguidament obtindrem el benefici mensual i per últim l’annual.

En el suposit que en un dia fessim:

- 400 cafès
- 35 entrepans
- 20 packs d'esmorzar
- 50 menús dinar
- 200 cerveses
- 30 sopars

PRODUCTE	PREU DE VENTA	PREU DE COST	DIFERÈNCIA
CAFÈS	1×400=400€	0.35×400=140€	260€
ENTREPANS	2.50×35=87.5€	1×35=35€	52.5€
PACK ESMORZAR	2.50×20=50€	1.30×20=26€	24€
MENÚ DINAR	9×50=450€	4.80×50=240€	210€
MENÚ SOPAR	9×30=270€	5×30=150€	120€
CERVESA	1.40×200=280€	0.70×200=140€	140€

- ➔ $806.5 \text{ €} \times 6 \text{ dies} = 4.839 \text{ €}$ de benefici setmenal.
- ➔ $4.839 \text{ €} \times 4 \text{ setmanes} = 19.356 \text{ €}$ de benefici mensual.
- ➔ $19.356 \text{ €} \times 11 \text{ mesos} = 212.916 \text{ €}$ de benefici anual.

A continuació farem el mateix amb les activitats tenint en compte que dos dies a la setmana realitzarem dues activitats de tipus B que tenen un preu per l'usuari de 5 € i un cost de 3€ per la compra de material; i tres dies a la setmana realitzarem dues activitats de tipus C que tenen un cost de 10€ per a l'usuari i un cost de 8 € per pagar al monitor. Calcularem que cada activitat la realitzaran 10 persones.

- ➔ $5 \text{ €} \times 10 \text{ persones} \times 2 \text{ activitats} \times 2 \text{ dies} = 200 \text{ €}$.
- ➔ $3 \text{ €} \times 10 \text{ persones} \times 2 \text{ activitats} \times 2 \text{ dies} = 120 \text{ €}$.
- ➔ $10 \text{ €} \times 10 \text{ persones} \times 2 \text{ activitats} \times 3 \text{ dies} = 600 \text{ €}$.
- ➔ $8 \text{ €} \times 10 \text{ persones} \times 2 \text{ activitats} \times 3 \text{ dies} = 480 \text{ €}$.

TIPUS D'ACTIVITAT	PREU PER L'USUARI	PREU DE COST	DIFERÈNCIA
B	200 €	120 €	80 €
C	600 €	480 €	120 €

→ $200 \text{ €} \times 4 \text{ setmanes} = 800 \text{ €}$ de benefici mensual.

→ $800 \text{ €} \times 11 \text{ mesos} = 8.800 \text{ €}$ de benefici anual.

A continuació calcularem els costos fixes en el supòsit de que el lloguer del local fos pel valor de 700 €, que hi hauria sis salaris de 700 € i que pagariem 900 € d'aigua i llum:

→ LLOGUER: $700 \text{ €} \times 12 \text{ mesos} = 8.400 \text{ €}$ de cost anual.

→ SALARIS: $700 \text{ €} \times 6 \text{ salaris} = 4.200 \text{ €} \times 12 \text{ mesos} = 50.400 \text{ €}$ de cost anual.

→ LLUM I AIGUA: $900 \text{ €} \times 11 \text{ mesos} = 9.900 \text{ €}$ de cost anual.

Per últim restarem els costos totals anuals dels ingressos per obtenir els beneficis anuals.

→ Ingressos anuals totals obtinguts del restaurant i de les activitats: 221.716 €.

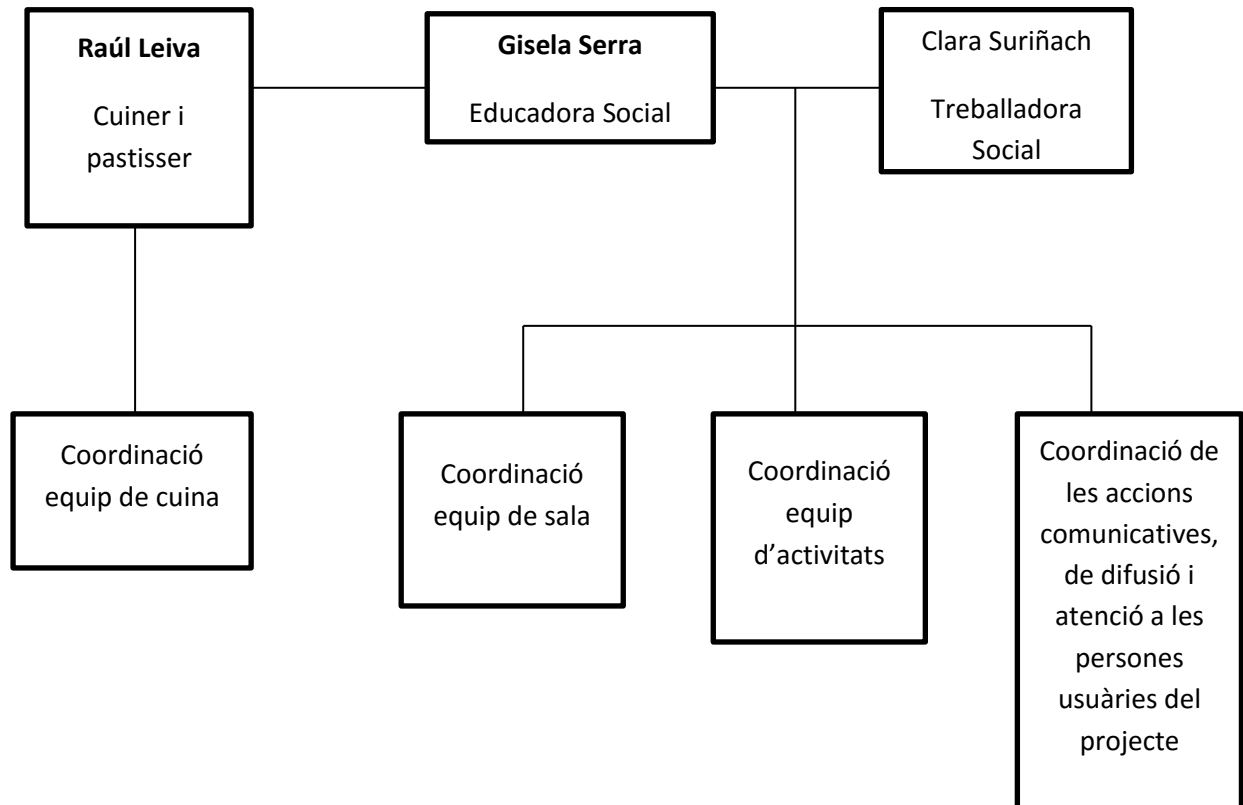
→ Total de costos fixes anuals: 68.700 €.

→ $221.716 \text{ €} - 68.700 \text{ €} = 153.016 \text{ €}$ de benefici anual.

RECURSOS HUMANS

ORGANIGRAMA I DISTRIBUCIÓ DE TASQUES:

El nostre projecte pretén seguir línies d'horitzontalitat. Tot i que els tres socis promotors del C.S.A La Bruixa tindrem tasques de coordinació, gestió i direcció, no podem oblidar que no deixem de ser treballadors del projecte i que moltes de les funcions les complirem tots tres d'una manera transversal i amb la col·laboració de moltes altres persones.

Raúl:

- selecció, formació i coordinació de l'equip de cuina.
- Selecció i compra de tots els productes necessaris.
- Elaboració dels plats i de tota la oferta gastronòmica del C.S.A. La Bruixa

Gisela i Clara:

- Selecció , formació i coordinació de l'equip de la sala (cafeteria/restaurant).
- Selecció i compra dels productes necessaris.
- Atenció de les persones usuàries de la cafeteria/restaurant.
- Selecció i contractació de les persones que impartiran les diverses activitats.
- Direcció d'algunes activitats

- Mantenir al dia la pagina web i el plafó informatiu de La Bruixa.

PLA I PREVISIÓ DE RECURSOS HUMANS

Realitzant una previsió orientativa creiem que quan el centres social La Bruixa funcioni a ple rendiment, necessitarem contractar a 2 ajudants de cuina i quatre cambrers/es per cobrir tots els torns.

D'altre banda necessitarem talleristes i professionals que impartiran les activitats alguns de manera remunerada i alguns voluntàriament.

Pensant especialment en els ajudants de cuina i cambrers/es seran persones que estaran en un procés d'inserció sociolaboral.

Col·lectius susceptibles d'inserció:

- ➔ Estar en situació d'exclusió social o en greu risc d'arribar-hi.
- ➔ Persones desocupades.
- ➔ Tenir dificultats importants per integrar-se al mercat laboral ordinari.
- ➔ Formar part d'alguns dels col·lectius següents:
 - Persones amb disminució física, psíquica o sensorial o amb malalties mentals que tinguin possibilitats d'inserció al món laboral.
 - Persones destinatàries de la renda mínima d'inserció.
 - Persones que no puguin accedir a la renda mínima d'inserció perquè no compleixen els requisits.
 - Joves majors de 16 anys i menors de 30 provinents d'institucions de protecció de menors.
 - Persones amb problemes de drogodependències i/o alcoholisme que estiguin en procés de rehabilitació i reinserció social.
 - Interns de centres penitenciaris la situació dels quals els permeti accedir a una ocupació, persones en llibertat condicional i persones exrecluses.
 - Aturats de llarga durada majors de 45 anys.

L'itinerari d'inserció:

L'itinerari d'inserció és un instrument fonamental del procés d'inserció que es duu a terme a través de les empreses d'inserció: la persona presta serveis

voluntàriament com a part fonamental d'un procés personalitzat que li ha de facilitar l'adaptació social i el trànsit al mercat ordinari.

En aquest sentit, la Llei 27/2002 estableix que les empreses d'inserció són iniciatives que combinen la lògica empresarial amb metodologies que fan possible la inclusió de persones en els processos d'inserció laboral en la mateixa empresa per passar posteriorment a una empresa aliena o a projectes d'autoocupació. Les metodologies que es desenvolupen durant el procés d'inserció tenen com a objectiu potenciar les capacitats de les persones mitjançant els coneixements tècnics, l'habitució sociolaboral i la determinació de prioritats adequades a llurs possibilitats i a les del mercat laboral.

En aquesta línia, la Llei 27/2002 estableix que les empreses d'inserció han de proporcionar als treballadors i treballadores en procés d'inserció processos personalitzats i assistits de treball remunerat, formació en el lloc de treball, habituació social i laboral i, si escau, serveis d'intervenció o mesures d'acompanyament social que permetin llur posterior incorporació al mercat de treball ordinari.

Característiques del contracte de formació i aprenentatge en les Empreses d'Inserció:

1. Com hem vist anteriorment en l'article 2 de la Llei 3/2012, s'especifica que es poden celebrar amb treballadors majors de setze i menors de vint anys que no tinguin la qualificació professional reconeguda pel sistema de formació professional per a l'ocupació o del sistema educatiu requerida per concertar un contracte en pràctiques. Es podran acollir a aquesta modalitat contractual els treballadors que cursin formació professional del sistema educatiu. El límit màxim d'edat no és aplicable quan el contracte es concerta amb persones amb discapacitat ni amb els col·lectius en situació d'exclusió social que preveu la Llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció, en els casos en què siguin contractats per part d'empreses d'inserció que estiguin qualificades i actives en el registre administratiu corresponent.

2. La durada mínima del contracte serà d'un any i la màxima de tres. No obstant això, mitjançant conveni col·lectiu es poden establir diferents durades del contracte, en funció de les necessitats organitzatives o productives de les empreses, sense que la durada mínima pugui ser inferior a sis mesos ni la màxima superior a tres anys. En cas que el contracte s'hagués concertat per una durada inferior a la màxima legal o convencionalment establerta, es pot prorrogar mitjançant acord de les parts, fins a per dues vegades, sense que la durada de cada pròrroga pugui ser inferior a sis mesos i sense que la durada total del contracte pugui excedir la durada màxima.

3. Les situacions d'incapacitat temporal, risc durant l'embaràs, maternitat, adopció o acolliment, risc durant la lactància i paternitat interrompen el còmput de la durada del contracte.

4. acabada la durada del contracte per a la formació i l'aprenentatge, el treballador no podrà ser contractat sota aquesta modalitat per la mateixa o diferent empresa, llevat que la formació inherent al nou contracte tingui per objecte l'obtenció de diferent qualificació professional.

5. No es podran celebrar contractes per a la formació i l'aprenentatge quan el lloc de treball corresponent al contracte hagi estat ocupat anteriorment pel treballador en la mateixa empresa per temps superior a dotze mesos.

6. El treballador ha de rebre la formació inherent al contracte per a la formació i l'aprenentatge directament en un centre formatiu de la xarxa a què es refereix la disposició addicional cinquena de la Llei Orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional, prèviament reconegut per a això pel Sistema Nacional d'Ocupació. No obstant això, també podrà rebre aquesta formació en la pròpia empresa quan la mateixa disposés de les instal·lacions i el personal adequats als efectes de l'acreditació de la competència o qualificació professional a què es refereix l'apartat e), sense perjudici de la necessitat, si escau, de la realització de períodes de formació complementaris en els centres de la xarxa esmentada.

7. L'activitat laboral exercida pel treballador a l'empresa ha d'estar relacionada amb les activitats formatives. La impartició d'aquesta formació s'ha de justificar a la finalització del contracte.

8. Per reglament es desenvoluparà el sistema d'impartició i les característiques de la formació dels treballadors en els centres formatius i en les empreses, així com el seu reconeixement, en un règim d'alternança amb el treball efectiu per afavorir una major relació entre aquest i la formació i l'aprenentatge del treballador. Les activitats formatives poden incloure formació complementària no referida al Catàleg Nacional de Qualificacions Professionals per adaptar-se tant a les necessitats dels treballadors com de les empreses. Així mateix seran objecte de desenvolupament reglamentari els aspectes relacionats amb el finançament de l'activitat formativa.

9. La qualificació o competència professional adquirida a través del contracte per a la formació i l'aprenentatge serà objecte d'acreditació en els termes que preveu la Llei Orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les Qualificacions i de la Formació Professional, i en la seva normativa de desenvolupament. D'acord amb el que estableix aquesta regulació, el treballador podrà sol·licitar de l'Administració pública competent l'expedició del corresponent certificat de professionalitat, títol de formació professional o, si escau, acreditació parcial acumulable.

10. El temps de treball efectiu, que haurà de ser compatible amb el temps dedicat a les activitats formatives, no podrà ser superior al 75%, durant el primer any, o al 85%, durant el segon i tercer any, de la jornada màxima prevista en el conveni col·lectiu o, si no, a la jornada màxima legal. Els treballadors no poden fer hores extraordinàries, excepte en el cas que preveu l'article 35.3. Tampoc podran realitzar treballs nocturns ni treball a torns. La retribució del treballador contractat per a la formació i l'aprenentatge es fixarà en proporció al temps de treball efectiu, d'acord amb el que estableix conveni col·lectiu. En cap cas, la retribució pot ser inferior al salari mínim interprofessional en proporció al temps de treball efectiu.

11. L'acció protectora de la Seguretat Social del treballador contractat per a la formació i l'aprenentatge comprendrà totes les contingències, situacions

protegibles i prestacions, inclosa la desocupació. Així mateix, es tindrà dret a la cobertura del Fons de Garantia Salarial. En el supòsit que el treballador continua a l'empresa al terme del contracte s'estarà al que estableix l'apartat 1, paràgraf f), d'aquest article.

ASPECTES LEGALS I SOCIETARIS

LA SOCIETAT

El nostre projecte seria una Empresa social d'inserció, amb la forma jurídica de Societat Col·lectiva.

La societat col·lectiva és una societat mercantil personalista, basada en la mútua confiança dels seus socis. Acostuma a estar formada per un nombre reduït de socis que veuen en la seva constitució i funcionament menys complicacions que en les societats capitalistes.

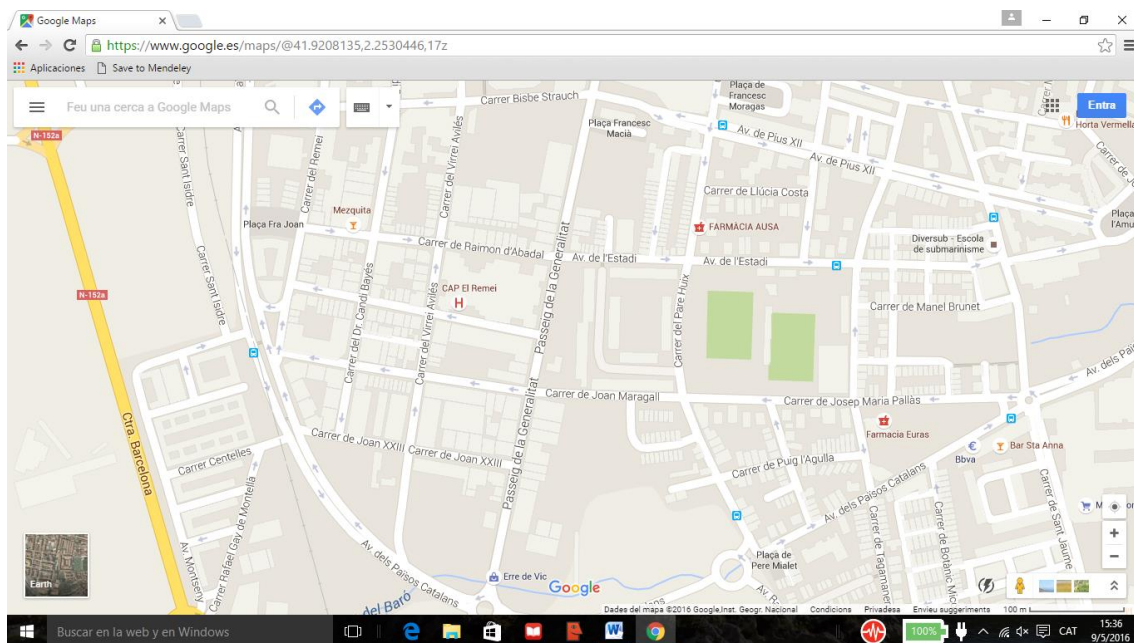
En aquest tipus de societat, tots els socis són col·lectius, però el tipus d'aportació es pot distingir:

- El soci industrial, que només aporta treball, serveis o activitat en general. Els socis industrials no han de suportar les pèrdues, excepte que es pacti el contrari.
- El soci capitalista, que aporta diners, mobles, immobles o drets.

Els drets dels socis de les societats col·lectives són:

- Drets de gestió: Tots els socis tenen dret a examinar l'estat de l'administració i comptabilitat en qualsevol moment.
- Drets econòmics: Participar en els beneficis i en el patrimoni derivats de la liquidació de la societat. No obstant, els socis industrials no participaran en les pèrdues socials, llevat que es constitueixin partícips de les pèrdues per pacte exprés.

La localització del nostre projecte serà a la ciutat de Vic, a la zona del Vic 2 (Passeig de la Generalitat):

LLICÈNCIES I PERMISOS

Segons la Generalitat de Catalunya, els bars i restaurants, per la seva condició de ser simultàniament llocs de treball i establiments oberts al públic, han de complir unes condicions específiques del seu sector.

A més, pel fet d'oferir productes comestibles i begudes alcohòliques estan sotmesos a una sèrie de normatives que vetllen pel benestar i la salut públiques. Paral·lelament, per a poder exercir la seva activitat, els establiments de restauració han de disposar de la corresponent habilitació municipal d'activitat.

Els bars i els restaurants no estan considerats com a empresa turística i els seus titulars no han de realitzar cap tràmit addicional per inscriure'ls en el Registre de Turisme de Catalunya, com s'havia fet anteriorment.

Els bars, bars musical, sala de festes o karaoke, restaurant, restaurant bar, restaurant musical, cafè teatre i cafè concert, com a locals d'accés públic han de seguir els procediments següents per a la seva legalització:

- Han de fer la comunicació prèvia de la seva activitat a l'ajuntament, sempre que l'aforament sigui de menys de 150 persones. Simplement

s'ha de comunicar l'inici de la activitat aportant la documentació requerida per cada municipi sobre el local i l'entitat que desenvolupa l'activitat.

- Han de demanar la llicència municipal sempre que l'aforament sigui de més de 150 persones i també en els casos següents:
Establiments oberts al públic de règim especial en municipis de més de 50.000 habitants o que tinguin les competències delegades.
Establiments en els que s'exerceix activitats de naturalesa sexual.
Establiments oberts al públic de caràcter no permanent desmuntable (inclou els espectacles de circ).
- Les discoteques i sales de ball amb aforaments de més de 150 persones i determinats casos i activitats requereixen altres tipus de llicències o permisos d'abast més ampli.

Els bars i restaurants que volen instal·lar una terrassa s'han d'adreçar al seu ajuntament per a sol·licitar els permisos necessaris d'acord amb el procediment següent:

Per legalitzar un bar amb terrassa, heu de sol·licitar a un enginyer que faci un projecte amb plànols que justifiquin que el bar compleix amb la normativa vigent. Aquest projecte es lliura directament al vostre ajuntament, que fa una revisió documental del projecte i elabora un informe de deficiències.

L'enginyer ha de contestar l'informe i, si el resultat final és favorable, l'ajuntament concedeix la llicència del bar. Finalment, una entitat ambiental de control ha de fer una inspecció del local per confirmar que la realitat del bar correspon al projecte lliurat. Si el resultat d'aquesta inspecció és favorable, l'ajuntament concedeix la llicència de bar.

La llei prohibeix la venda d'alcohol als menors d'edat i fumar en tots els espais tancats de bars i restaurants. Només es permet fumar als espais a l'aire lliure, que es defineixen com a espais no coberts, o bé coberts amb un màxim de dues parets, murs o paraments laterals.

Els bars i restaurants han de mostrar en un lloc visible de l'entrada els cartells que anunciïn la prohibició del consum de tabac a totes les zones tancades.

Tràmits de la normativa municipal de la ciutat de Vic:

Sol·licitud de comunicació prèvia d'espectacles i activitats recreatives:

Aquest tràmit permet sol·licitar una comunicació prèvia a l'inici d'una activitat inclosa en el catàleg d'espectacles públics, activitats recreatives i dels establiments i espais oberts al públic on aquests es duen a terme; del Decret 112/2010, no subjectes a cap règim de llicència. El pot sol·licitar qualsevol persona física o jurídica que pretengui iniciar una activitat inclosa en l'esmentat Catàleg. Cal haver obtingut l'informe favorable de compatibilitat urbanística i, si escau, llicència (o haver fet la comunicació prèvia) d'obres. El pagament de les taxes i impostos que es generin de la gestió d'aquest tràmit, si escauen, es realitzarà al final del procés de tramitació.

Documentació a aportar:

- Certificat del tècnic competent responsable de la posada en funcionament de l'activitat.
- Projecte tècnic, en format pdf, signat digitalment per un tècnic competent.
- Certificat d'instal·lació d'equip de protecció contra incendis, signat per un instal·lador autoritzat, i contracte de manteniment d'aquest equip.
- Certificat de protecció contra el foc d'elements estructurals.
- Certificat d'homologació i instal·lació de portes EI.
- Contracte d'operacions de manteniment contra la legionel·losi.
- Documentació relativa a la gestió de residus.
- Assegurança que cobreixi la responsabilitat civil i rebut de pagament de l'assegurança.
- Permisos d'altres organismes o administracions que correspongui.
- Documentació acreditativa de la legalització de les instal·lacions sotmeses a reglamentació específica (electricitat, gas, etc.).
- Certificat de l'acte de comprovació favorable en matèria d'incendis, quan hagi estat emès per una entitat col·laboradora de l'Administració, si escau.
- Declaració responsable d'inici d'activitat per a establiments alimentaris.

OBLIGACIONS LEGALS

Lleis estatals i autonòmiques que afecten a les empreses socials d'inserció:

- Ley 5/2011, de 29 de marzo, de Economía Social.
- Ley 44/2007, de 13 de diciembre, para la regulación del régimen de las empresas de inserción.
- Llei 27/2002 de 20 de desembre de 2002

Obligacions fiscals i laborals:

Abans d'iniciar l'activitat caldrà presentar la declaració censal (model 036 ó 037) i donar-se d'alta del Impost d'activitats econòmiques a la delegació d'Hisenda corresponent. En cas de societats la liquidació d'impost de transmissions patrimonials.

Un cop iniciada l'activitat caldrà fer les declaracions d'IVA, tributar per IRPF o impost de societats , fer la declaració d'operacions anual amb tercers , si es fan pagaments sotmesos a retencions (per treballadors o pagaments a professionals) fer els models 111 i 190, etc

Respecte a les obligacions laborals , els empresaris individuals cal que s'inscriguin al Règim d' Autònoms de la Seguretat Social, i les empreses (anònimes, limitades, etc...) al Règim General de la Seguretat Social. Caldrà que doni d'alta els seus treballadors a la Seguretat Social. Alta de l' empresa en el règim d' accidents de treball i malalties professionals o a una mútua patronal d' accidents de treball

Llibres de visita o llibres de matricula de personal: s'adquireixen en l'adreça provincial del ministeri de treball i seguretat social. Els llibres de visita reflecteixen les visites que realitza la inspecció de treball a l'empresa. Els llibres de matricula de personal recullen la contractació dels treballadors.

Referent a les empreses d'inserció:

En l'article 12 de la Llei 27/2002, de 20 de desembre s'inclouen les obligacions legals de l'empresa d'inserció:

“Article 12

Obligacions de l'empresa d'inserció

1. L'empresa d'inserció, pel fet de subscriure un contracte de treball amb una persona en procés d'inserció sociolaboral, ha d'assumir les obligacions que estableix la normativa laboral vigent.

2. En concret, l'empresa d'inserció queda obligada a:

a) Proporcionar al treballador o treballadora l'activitat professional adequada per al compliment de l'objecte del contracte i els mitjans que li facilitin l'adquisició d'hàbits socials i de treball que li permetin accedir a mesures d'acompanyament social.

b) Responsabilitzar-se de la formació del treballador o treballadora en procés d'inserció.”

Obligacions legals que ha de complir la pàgina web d'una empresa segons l'advocat Sergi Adán:

Ningú qüestiona que una de les millors eines per donar visibilitat a la nostra empresa, per petita que sigui, és una pàgina web. De fet existeixen nombroses empreses que només existeixen *on line*, és a dir, que no tenen establiments físics oberts al públic, i tot i això, poden arribar a funcionar força bé.

Quan una empresa vol obrir una oficina o una fàbrica, normalment s'assessora dels requisits que ha de complir per dur a terme la seva activitat segons la normativa vigent. El mateix hauria de fer qualsevol empresa que vulgui crear la seva pàgina web.

Una pàgina web corporativa amb informació tipus “qui som / què fem / on estem” que representi pel seu titular una activitat econòmica directa o indirecta, hauria de complir els requisits mínims establerts a la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Serveis de la Societat de la Informació i Comerç Electrònic (LSSICE).

La pàgina o lloc d'Internet ha de contenir informació bàsica que permeti als usuaris identificar el titular de la pàgina de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta. Com a mínim ha de tenir la següent informació del titular:

- a) El nom o la denominació social; el domicili o, si no, l'adreça d'un dels seus establiments permanents a Espanya; l'adreça electrònica i qualsevol altra dada que permeti d'establir-hi una comunicació directa i efectiva.
- b) Les dades de la inscripció de l'empresa en el Registre Mercantil, si s'escau, o d'un altre registre públic en el qual estigui inscrita per l'adquisició de personalitat jurídica o als efectes de publicitat.
- c) El número d'identificació fiscal que li correspongui.
- d) Quan la pàgina web faci referència a preus de productes o serveis, s'ha de facilitar informació clara i exacta sobre el preu, indicant si inclou o no els impostos aplicables i les despeses d'enviament.
- e) Els codis de conducta a què, si s'escau, estigui adherit i la manera de consultar-los electrònicament.
- f) En el cas que la seva activitat estigui subjecta a un règim d'autorització administrativa prèvia, les dades relatives a l'autorització i les identificatives de l'òrgan competent encarregat de la supervisió.

PLA ECONÒMIC I FINANCER

En el pla econòmic i financer es recull tota la informació de caràcter econòmic referent al projecte per tal de determinar la seva viabilitat.

QUADRES DE PREVISIONS

PLA D'INVERSIÓ FINAL

PLAN DE INVERSIÓN	IMPORTE	IVA	VIDA ÚTIL
Propiedad industrial	250,00	52,50	0
Derechos de traspaso	15.000,00	3.150,00	10
Aplicaciones informáticas	400,00	84,00	5
Construcciones	0,00	0,00	30
Instalaciones	2.000,00	420,00	8
Maquinaria	0,00	0,00	10
Herramientas y utillaje	1.500,00	315,00	5
Mobiliario	2.500,00	525,00	10
Elementos de transporte	0,00	0,00	5
Equipos informáticos y de oficina	2.500,00	525,00	3
Terrenos	0,00	0,00	
Dipósitos y fianzas	1.600,00	336,00	
Existencias	1.500,00	315,00	
IVA soportado	5.722,50		
TOTAL INVERSIÓN	32.972,50		

PLA DE FINANCIACIÓ

PLAN DE FINANCIACIÓ	IMPORTE		
Capital	9.000,00		
Reservas voluntarias	-2.500,00		
Ayudas y subvenciones	4.000,00	INTERÉS	RETORNO
Préstamos	30.000,00	7,00	60
Proveedores de inmovilizado	0,00		
Proveedores	1.500,00		1
TOTAL FINANCIACIÓ	42.000,00		
FONDO DE MANIOBRA	5.027,50		

PREVISIÓ DE COSTOS I INGRESSOS

PREVISIÓ DE GASTOS FIJOS	MENSUAL	ANUAL	
Alquileres y cánones	800,00	9.600,00	
Mantenimiento y reparaciones	80,00	960,00	
Servicios profesionales	100,00	1.200,00	
Transportes	125,00	1.500,00	
Publicidad	60,00	720,00	
Suministros	900,00	10.800,00	
Otros gastos externos	125,00	1.500,00	
Seguros	83,33	1.000,00	
Sueldos brutos trabajadores autónomos	3.000,00	42.000,00	
Sueldos brutos trabajadores régimen general	1.800,00	25.200,00	
Seguridad Social trabajadores autónomos	150,00	1.800,00	
Seguridad Social trabajadores régimen general	699,30	8.391,60	
Gastos financieros	161,29	1.935,49	
Amortizaciones	267,78	3.213,33	
Impuesto sobre beneficios	750,48	9.005,71	
TOTAL GASTOS FIJOS	9.102,18	118.826,14	
PREVISIÓ DE INGRESOS	MENSUAL	ANUAL	CRÉDITO
Ventas y/o prestación de servicios	19.356,00	212.916,00	0,00
TOTAL INGRESOS	19.356,00	212.916,00	
PREVISIÓ GASTOS VARIABLES	MENSUAL	ANUAL	CRÉDITO
Compras y/o subcontratación de servicios	9.097,00	100.067,00	1,00
TOTAL GASTOS VARIABLES	9.097	100.067	

PREVISIONS A TRES ANYS

PREVISIÓN A TRES AÑOS	Año n	Año (n+1)	Año (n+2)
Ventas	132.000,00	145.200,00	166.980,00
Otros ingresos	0,00	0,00	0,00
TOTAL INGRESOS	132.000,00	145.200,00	166.980,00
- Costes variables:	44.000,00	48.400,00	55.660,00
Materias primeras, materiales auxiliares, envases	24.000,00	26.400,00	30.360,00
Sueldos trabajadores mano de obra directa	15.000,00	16.500,00	18.975,00
Seg. Social a cargo de la empresa	5.000,00	5.500,00	6.325,00
= MARGEN BRUTO	88.000,00	96.800,00	111.320,00
- Costes de estructura o fijos:	74.231,43	74.825,29	75.423,89
Alquileres	7.200,00	7.257,60	7.315,66
Mantenimiento y reparaciones	1.200,00	1.209,60	1.219,28
Servicios profesionales	4.800,00	4.838,40	4.877,11
Transportes	3.000,00	3.024,00	3.048,19
Publicidad y promoción	1.200,00	1.209,60	1.219,28
Suministros (luz, agua, teléfono)	3.900,00	3.931,20	3.962,65
Otros gastos externos	1.104,00	1.112,83	1.121,73
Seguros	1.000,00	1.008,00	1.016,06
Costes indirectos de personal:	34.059,80	34.332,28	34.606,94
Sueldos brutos trabajadores autónomos	14.000,00	14.112,00	14.224,90
Sueldos brutos trabajadores régimen general	12.600,00	12.700,80	12.802,41
Seg. social trabajadores autónomos	3.264,00	3.290,11	3.316,43
Seg. social trabajadores régimen general	4.195,80	4.229,37	4.263,20
Gastos financieros	1.935,49	1.950,98	1.966,58
Amortización inmovilizado	7.890,00	7.953,12	8.016,74
Impuesto sobre Beneficios	6.942,14	6.997,68	7.053,66
BENEFICIO NETO	13.768,57	21.974,71	35.896,11
Punto Muerto anual	111.347 €	112.238 €	113.136 €

Les hipòtesis de creixement pels ingressos i els costos variables han set d'un augment del 10% entre n i (n+1), així com del 15% entre (n+1) i (n+2). Els costos fixes han estat calculats amb una taxa de inflació del 0,8%.

TRESORERIA DEL PRIMER ANY

MES	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	TOTAL n		ENERO (n+1)	
SALDO INICIAL	5.027,50	19.801,34	22.017,43	26.357,51	26.322,17	30.662,25	28.078,34	27.174,97	29.391,05	33.731,14	29.176,53	33.516,62	5.027,50	Saldo inicial	30.932,70	
COBROS														COBROS		
Clientes	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	274.080,96	Cientos	22.840,08
Ayudas y subvenciones	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	Ayudas y subvenciones	0,00
TOTAL COBROS	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	22.840,08	274.080,96	TOTAL COBROS	22.840,08
PAGOS														PAGOS		
Proveedores	0,00	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	10.734,46	118.079,06	Proveedores	10.734,46
Alquileres y cánones	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	944,00	11.328,00	Alquileres y cánones	944,00
Mantenimiento y reparaciones	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	94,40	1.132,80	Mantenimiento y reparaciones	94,40
Servicios profesionales	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	118,00	1.416,00	Servicios profesionales	118,00
Transportes	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	1.770,00	Transportes	147,50
Promoción y Publicidad	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	70,80	849,60	Promoción y Publicidad	70,80
Suministros	0,00	2.124,00	0,00	2.124,00	0,00	2.124,00	0,00	2.124,00	0,00	2.124,00	0,00	2.124,00	2.124,00	12.744,00	Suministros	2.124,00
Otros gastos externos	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	147,50	1.770,00	Otros gastos externos	147,50
Seguros	1.000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1.000,00	Seguros	1.000,00
Sueldos trabajadores autónomos	3.000,00	3.000,00	3.000,00	3.000,00	3.000,00	6.000,00	3.000,00	3.000,00	3.000,00	3.000,00	3.000,00	3.000,00	6.000,00	42.000,00	Sueldos trabajadores autónomos	3.000,00
Sueldos trabajadores régimen general	1.800,00	1.800,00	1.800,00	1.800,00	1.800,00	3.600,00	1.800,00	1.800,00	1.800,00	1.800,00	1.800,00	3.600,00	3.600,00	25.200,00	Sueldos trabajadores régimen general	1.800,00
Seg. Social trabajadores autónomos	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	150,00	1.800,00	Seg. Social trabajadores autónomos	150,00
Seg. Social trabajadores régimen general	0,00	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	699,30	7.692,30	Seg. Social trabajadores régimen general	699,30
Préstamos	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	594,04	7.128,43	Préstamos	594,04
Proveedores de inmovilizado	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	Proveedores de inmovilizado	0,00
Impuesto sobre beneficios	0,00	0,00	0,00	2.251,43	0,00	0,00	2.251,43	0,00	0,00	2.251,43	0,00	0,00	0,00	6.754,29	Impuesto sobre beneficios	2.251,43
Impuesto sobre el valor añadido	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	2.992,02	0,00	0,00	4.519,26	0,00	0,00	0,00	7.511,28	Impuesto sobre el valor añadido	4.195,26
TOTAL PAGOS	8.066,24	20.624,00	18.500,00	22.875,42	18.500,00	25.424,00	23.743,44	20.624,00	18.500,00	27.394,68	18.500,00	25.424,00	248.175,76	TOTAL PAGOS	28.070,68	
SALDO FINAL	19.801,34	22.017,43	26.357,51	26.322,17	30.662,25	28.078,34	27.174,97	29.391,05	33.731,14	29.176,53	33.516,62	30.932,70	30.932,70	SALDO FINAL	25.702,10	

RENDIBILITAT DEL PROJECTE

MATEMÀTICA OPERATIVA FINANCERA

Seguidament hi ha exposats al quadre aquells aspectes que hem de tenir en compte per saber si el nostre projecte és rentable

		1er Any	2n Any	3r Any
Payback	0,05			
	-32972,5			
Cash Flow		21568,5	29874,7	43896,1
VAN		50.081,20		
TIR		67% de percentatge de rendiment.		

En el cas del nostre projecte La Bruixa els resultats de rendibilitat són positius i queden reflectits en els següents conceptes:

- El Payback demostra que el retorn de la inversió s'aconsegueix a la meitat del segon any.
- Té un VAN (valor actual net) positiu de 50.081.20 € i per tant la inversió en aquest projecte és recomanable.
- El TIR (taxa interna de retorn) és del 67%. Normalment considerariem que aquesta taxa no és gaire alta, però al ser una empresa social d'inserció en la qual el seu objectiu no és purament el benefici econòmic sino més aviat la sostenibilitat del projecte, podem afirmar que el projecte La Bruixa és rentable.

REFLEXIONS FINALS

Cada projecte vital és una aventura plena d'il·lusions , decepcions, d'esforç i de moltes emocions diferents, però que quant arriben al seu final t'han ensenyant moltíssimes coses i t'han fet créixer i avançar com a persona.

La persona que soc avui no és la mateixa que aquella noia que va venir ja fa uns anys a la Universitat de Vic a matricular-se al Grau de Treball Social. La Clara d'avui, no és la mateixa que la d'abans de començar a escriure aquest projecte.

He de dir que per mi l'elaboració d'aquest projecte ha estat un repte, i que l'aventura d'endinsar-me a mons desconeguts com la gestió i l'administració d'empreses per donar forma al meu somni de projecte social, ha set molt emocionant.

El TFG pot ser un simple tràmit acadèmic o pot esdevenir un projecte vital propi i ajudar a transformar una d'aquelles idees que un dia van aparèixer al nostre caparró en una realitat.

Se que el dia que inaugurem el Centre Social Autogestionat La Bruixa recordaré amb molta tendresa tot el procés de "gestació" d'aquest projecte i l'elaboració d'aquest TFG.

AGRAÏMENTS

Vull agrair als meus pares, a la Marga, a la Laura i a la família en general, el suport incondicional que m'han donat durant l'elaboració d'aquest projecte i al llarg de la meva trajectòria vital en general.

A totes aquelles persones que he tingut a prop durant aquest procés, a *Les Bledes*, a la gent de la Costa –sobretot en Siru per la seva insistència- i a tots aquells amics i amigues que sempre hi sou.

Vull donar les gràcies a tot l'equip de la biblioteca de la Universitat de Vic perquè per mi són molt més que antics companys de feina.

Per descomptat vull agrair infinitament tot el suport i acompanyament que he rebut per part de les meves tutores, la Sílvia i l'Elisenda ja que sense elles això no seria possible.

També he de donar les gràcies a la Mireia i a la Vela per tota la seva ajuda.

I per últim he de donar les gràcies a en Leiva i la Gis per voler realitzar aquesta aventura amb mi; amb ells els agraiments es queden curts; no els he de donar les gràcies per ajudar-me en el projecte ja que ells formen part d'aquest.

BIBLIOGRAFIA

- Arnabat, R. & Ferré, X.. (2015). *Ateneus : cultura i llibertat : associacionisme a la Catalunya contemporània*. Barcelona: Federació d'ateneus de Catalunya.
- Fernández, T. & López, A.. (2008). *Trabajo Social comunitario: afrontando juntos los desafíos del siglo XXI*. Madrid: Alianza Editorial.
- Calvo, A.. (2002). *La animación sociocultural. Una estrategia educativa para la participación..* Madrid: Alianza editorial .
- Gillet, J-C. . (2006). *La animación en la comunidad. Un modelo de animación socioeducativa*. Barcelona: Graó.
- Llena, A. & Parcerisa, A. & Úcar, X.. (2009). *10 ideas clave. La acción comunitaria..* Barcelona : Graó.
- Adell, R. & Martínez, M.. (2004). *¿Dónde están las llaves? El movimiento okupa prácticas y contextos sociales*. Madrid: Los libros de la catarata.
- Martínez, M.. (2002). *Okupaciones de viviendas y de centros sociales autogestión, contracultura y conflictos urbanos*. Madrid: Virus.
- Úcar, X. (2002). Medio siglo de animación sociocultural en España: balance y perspectivas. *OEI-Revista Iberoamericana de Educación*, 1–21.
- Mendizábal, A. (2011). Globalización y autogestión :, 7–28.
- Fernández, J. L., & Ramos, A. (2009). Innovaciones políticas y culturales de los centros sociales autogestionados. *CIP Ecosocial Boletín ECOS*, 7, 1–7.
- Martínez, Z. (2014). Astra-Gernika: de fábrica de armas a centro social autogestionado. *Revista Interuniversitaria de Formación Del Profesorado*, 80.
- Membretti, A. (2007). Centro sociale leoncavallo. *European Urban and Regional Studies*, 14.

- Bedoya Calvo, I. C., & González Neira, L. C. (2008). El empoderamiento comunitario para la construcción de territorios saludables. *Revista Tendencias & Retos*, 13.
- Durston, J. (2000). ¿Qué es el capital social comunitario?. *CEPAL Serie Políticas Sociales*, 38. Retrieved from <http://orton.catie.ac.cr/cgi-bin/wxis.exe/?IsisScript=BIBLIOFA.xis&method=post&formato=2&cantidad=1&expresion=mfn=000101>
- González, N. (2007). Bauman, identidad y comunidad. *Espiral*, 14(40), 179–198.
- Lapalma, A. I. (2001). El Escenario de la Intervención Comunitaria The scenary of Community Intervention. *Revista de Psicología-Universidad de Buenos Aires*, 10(2), 61–70. <http://doi.org/10.5354/0719-0581.2001.18573>
- Straehle, E. (2013). Comunidad y Contrademocracia. *Astrolabio. Revista Internacional de Filosofía*, 14, 24–37.
- Alvarado, M., Vicente, M., García, R., & Agafonow, A. (2015). Economía social y empresa social . Análisis del marco conceptual y jurídico en España 1 María Alvarado Riquelme María Auxiliadora de Vicente Oliva Ricardo García Vegas Social economy and social enterprise . Conceptual and legal framework analysis in Spain. *Gestión Y Análisis de Políticas Públicas*, 14.
- López, C. (2014). Características de emprendimiento social de los jóvenes en estudios previos a los universitarios.
- Muñoz, J. L. (2012). Empresa social : la respuesta a la mejora social sostenible, 28–31.
- Nicolás, C., & Rubio, A. (2014). Gestión De Recursos En La Empresa Social : Un Reto Ineludible. *Revista de Estudios Empresariales*, 2, 7–25.
- Quintão, C. (2007). Empresas de inserción y empresas sociales en europa. *CIRIEC-España, Revista de Economía Pública, Social Y Cooperativa*, 59, 33–59.
- Navarro, J. N. (2003). El papel de los ateneos en la cultura y la sociabilidad libertarias (1931-1939): algunas reflexiones. *Estudis. Universitat de València*.

- Alcoberro, A. (2005). La cacera de bruixes. *Escola Catalana*, 424, 18–21.
- Consell Econòmic i Social de Barcelona. (2013). L'economia social i el tercer sector: una aproximació al seu impacte en l'ocupació i l'economia, 1–34.
- FAEDEI. (2014). Memoria Social 2014.
- Ferrer, L., Ferrer, R., Santana, J. A., & Vives, M. (2010). Informe sobre les empreses d'inserció a Catalunya. *CTESC*.
- Rojo, E., Vidal, I., Puig, D., Martínez, J., Mendizabal, J., & Miranda, N. (2010). Present i futur de les empreses d ' inserció Present i futur de les empreses d ' inserció.
- Zeleny, M. (2012). Diagnosi i propostes per a l'economia social i l'emprenedoria social a Barcelona.
- <https://www.diagonalperiodico.net/movimientos/centros-sociales-madrid-licencia-abierta.html>
- <http://www.letra.org/spip/spip.php?article4137>
- https://15mpedia.org/wiki/Lista_de_centros_sociales
- http://www.elconfidencial.com/cultura/2014-06-23/la-victoria-cultural-de-los-centros-sociales-okupados_150024/
- http://espaiobert.org/?page_id=34
- <http://lamaquiagirona.blogspot.com.es/>
- <http://ateneucandela.info/node/89>
- <http://www.traficantes.net/proyecto-traficantes-de-sue%C3%B1os>
- <https://www.cgtrabajosocial.es/DefinicionTrabajoSocial>
- http://canalempresaweb.gencat.cat/ca/03_sectors_d_activitat/06_hostalera_i_turisme/bars_i_restaurants/
- www.jornada.unam.mx/2008/02/28/index.php?section=ciencias&article=a02n1cie
- <https://seuelectronica.vic.cat/siac/ProcedimientosBox.aspx>
- http://www.ildefe.es/emprededor/Crea_tu_empresa/Test_de_Evaluacion_de_Emprededores/
- <http://www.mataroempresa.cat/obligacions-legals/>
- <http://www.naciodigital.cat/osona/opinio/6251/quines/obligacions/legals/complir/web/meva/empresa>